

Békési Híradó

XXI. évfolyam 4. szám – A BÉKÉSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG DÍJTALAN IDŐSZAKI HÍRADÓJA – 2022. december

*Istentől megáldott
karácsonyi ünnepet kívánunk
olvasóinknak!*

*„A vendégszeretetről
meg ne feledkezzetek,
mert ezáltal
egyesek
– tudtukon kívül –
angyalokat
vendégeltek meg.”
(Zsid 13,2)*

Kedves olvasó!

Karácsonyi számunk az ünneplésről, az ajándékozásról szól. Azonban az év végéhez közeledve megkerülhetetlen a visszatekintés és az leltározás folyamata is. Szoktam emlegetni, hogy ha bölcsen élünk, akkor lélekben minden évben átélhetjük a születés, az élet és a halál majd pedig az újjászületés körforgását, a körülöttünk lévő teremtet világhoz hasonlóan. A napok egyre rövidülnek, és vele együtt fogyatkozik az energiánk, a lendületünk is. Úgy gondolom ez természetes dolog. Isten bölcsen szabta meg a világ, és benne életünk rendjét, mindennek rendelt időt határozott meg. Adventben járva annak érzem az idejét, hogy csendben, békésen várjuk a Szabadító érkezését. Erre buzdítom most a kedves olvasót is. Ezek a napok szóljanak az Istenre való figyelésről, a magunkba nézésről. Így kívánok minden testvéremnek áldott, békés karácsonyt, hálaadással teli óévbúcsúztást és reményteljes új esztendő!

Molnár Máté
lelkipásztor

SZERKESZTŐI JEGYZET

A 2022. évből már csak pár nap van hátra akkor, amikor ezeket a sorokat olvassák. Kétség kívül rendkívüli éven vagyunk túl. Sokan azt mondják, hogy hetven éve nem volt háború Európában, és szokatlan a kialakult helyzet, de tudjuk, hogy ez nem teljesen igaz, mert 30 és 20 éve is

ropogtak a fegyverek az országunk határaitól délre. Tény, hogy ilyen méretű háború nem volt jó ideje. Ennek az értelmetlen vérontásnak mindenki megissza a levét, ezt a pénztárcánkon is jól érezzük. Isten ígéje arra figyelmeztet, hogy háborúk és más katasztrófák mindig voltak és mindig is lesznek. Isten azért engedi meg ezeket az emberek életében, mert ezek által is felráz bennünket. Kibevetjük a bizalmunkat? A politikusokba? A gazdaság szereplőibe? A vallási vezetőkbe? Természetesen nem baj, ha bízunk bennünk, mert a társadalmunk bizalom nélkül teljes mértékben összeomlana. Mégis, a világ és benne az egyén sorsát Isten formálja és irányítja. Az adventi időszak erre akar megtanítani bennünket. Nemrég interjút adtam a SZKIRG Krónika című gimnáziumi diáklapnak, amelynek szerkesztősége megválasztott a hónap emberének. Megjegyzem, erre nagyon büszke vagyok. Nekik is ezt mondtam: Az advent arra utal, hogy Isten közeledni akar hozzánk. Ennek bizonyítéka az, hogy kétezer éve már elküldte Krisztust a földre. Megígérte az Igében, hogy el fog jönni még egyszer a földre. Ez a találkozás

már kevésbé lesz kellemes sokak számára. Azt gondolom, hogy akik időben „megvették a jegyet” a modern „Noé bárkájára”, vagyis szövetséget kötöttek Istennel, azoknak nincs mitől félniük. Azt tudom megfogalmazni, hogy jó egy kicsit ráhangolódni az adventi üzenetre, hogy Isten teszi meg az első lépést felénk. Nekünk csak közeledni kell felé.

A mostani lapszámunkat is nagy szeretettel állítottuk össze. Számítunk arra, hogy az ünnepek része lesz a Harangszó, és szánunk időt arra, hogy elolvassák cikkeinket, írásainkat.

Áldott ünnepeket kívánok a családommal együtt!

Tisztelettel:

Mucsi András, a szerkesztő

Kedves Barátaim!

Magam sem gondoltam volna, hogy az elmúlt évek megpróbáltatásai után még újabbak jönnek ebben az esztendőben is. Háború a szomszédunkban, szankciók, energiaválság stb. S talán a legrosszabb látni azt a félelmet, amely mindezeknek a következménye. Félünk a hidegtől: Vajon tudunk-e fűteni télen? Félünk az inflációtól: Vajon elég lesz-e a jövedelmünk, vagy nélkülöznünk kell? Félünk a benzin, gázolaj megemelkedett árától: Vajon tudjuk-e használni nehezen megszerzett autónkat, vagy hogyan közlekedünk majd? Egyszóval félünk mindentől, de kivált-képp a jövőtől.

1937-ben József Attila Hazám című versében írja, ami most is aktuális talán:

Fortélyos félelem igazat
minket s nem csalóka remény.

Mindebben az a „fortélyos”, hogy a bajok mellé a félelem még lelki terhet is ró ránk. A Révai lexikont fellapozván a félelemről a következőt olvashatjuk: *a félelem a bekövetkező vagy bekövetkezhető baj elgondolásából származó nyugtalanító érzés. A félelem a bénító indulatokhoz tartozik. Aki fél, az vagy csak a félelem tárgyára képes gondolni, vagy egyáltalán nem tud gondolkodni.* A folytatását nem is idézem, mert az még elszomorítóbb. Azt is meg kell állapítanunk, hogy a félelem együtt járt a történelem során az emberrel, valamikor nagyobb, valamikor kisebb mértékben. Nem véletlen, hogy az Isten sokszor biztatja az embert már az Ószövetségben is: „*És megjelenék néki (Izsáknak) az Úr azon éjszaka, és monda: Én vagyok Ábrahámnak a te atyádnak Istene: Ne félj, mert te veled vagytok, és megáldalak téged...*” (IMóz. 26:24.)

Az Ószövetségben az isteni parancs tehát: **Ne félj!** De nehogy azt higgyük, hogy ezzel egyszer s mindenkorra lezáródott a félelem ügye. Dávid király így biztatja magát egyik zsoltárában: „Az Úr az én pásztorem; nem szűkölködöm...”

Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, **nem félek** a gonosztól, mert te velem vagy; a te vesszöd és botod, azok vigasztalnak engem.” (Zsolt. 23: 1. 4.) Kedves barátaim, a „halál árnyékának völgye” eléggé félelmetes lehet, Dávid mégis bátorsággal jelenti ki: Nem félek. Persze ne feledkezzünk meg egy nem mellékes körülményről: Vele volt az Isten.

Ha az Újszövetségbe belelapozunk, hasonló biztatást kapunk Jézustól és az apostoloktól is, pedig amíg az apostolok tanítványok voltak Krisztus urunk mellett, ők is féltek a haláltól: „*És az ő tanítványai hozzá menvén, felkölték*

őt, (Jézust) mondván: Uram, ments meg minket; mert elvesszünk. És monda nékik: Mit féltek, óh kicsinyhitűek?” (Mt. 8: 25-26.)

Márk evangéliumában még jobb ellenszerét adja meg a félelemnek Krisztus urunk, amikor a zsinagóga fejének mondja: „*Jézus pedig, amint hallá a beszédet, amit mondanak vala, azonnal monda a zsinagóga fejének: Ne félj, csak higgy!*” (Mk. 5: 36.)

A félelem legjobb ellenszere tehát a hit. Kedves barátaim, ne féljünk tehát, hiszen nem vagyunk egyedül, mint ahogyan Dávid király sem volt. A megváltó megszületésével pedig olyan társat kaptunk, aki a világ végezetéig velünk marad -ígérete szerint-, aki az egymás iránti szeretetre tanított bennünket, mert tudta, amit az apostolok is többször megismételtek, mint jó tanítványok:

„*A szeretetben nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrellemmel jár; aki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben.*” (I. Jn. 4: 18.) János első levelénél talán ismertebb Pál apostolnak a Korinthusbeliekhez írott

A presbitérium legutóbbi ülésén Horváth Lajosnak köszöntük meg a gyülekezetben végzett munkáját

első leveléből a szeretet dicsérete. Én most csak az utolsó verset idézem: „*Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet.*” (I. Kor. 13:13.)

Kedves barátaim! Magam, családom és a békési református gyülekezet nevében kívánok minden olvasónknak áldott karácsonyt, félelem nélküli, hitben és szeretetben gazdag új esztendőt.

2022. december

Gellén János

Fókuszban: Ajándékozás

Miért ajándékozunk Karácsonykor? – tették fel a kérdést tanítványaim hittanórán és valószínűleg a testvérekben is megfogalmazódott már ugyanez. Bár a karácsonyi ajándékozás hagyománya nem keresztyén eredetű, de a keresztyénség elterjedésével új értelmet kapott. Ma a karácsonyi ajándékozásnak számos oka

van, nézzünk meg belőle párat.

1. Az egyik ok a hasonlóság a gyermekek izgatott várakozása és Messiásra való várás között. Ahogyan a gyermekek egyre türelmetlenebbül készülnek a Karácsonyra és számítanak az ajándékokra, abban van egy fajta hasonlóság ahhoz, ahogyan a zsidók várták a Messiás születését, vagy ahogyan mi, mai keresztyének készülünk Jézus Krisztus visszatérésére. Vegyünk példát rólunk abban a tekintetben, hogy a mi várakozásunk és készülődésünk is ilyen lelkes és reményteljes legyen. Olyan csillogó szemmel fogadjuk Jézus Krisztus ajándékát, mint ahogyan a gyermek bontja ki az ajándékait a karácsonyfa alatt!
2. A második ok, hogy a bölcsek ajándékozását imitáljuk, akik drága ajándékokat, aranyat, tömjént és mirhát vittek Jézus jászol-bölcsőjéhez. Bár a kisdéd Jézus jászólához mi magunk nem tudunk ajándékokat vinni, de egymást meg tudjuk ajándékozni. Ne feledjük, hogy a legdrágább

ajándék nem feltétlenül az, amiért mélyen a pénztárcánkba kellett nyúlunk! Ma már az egymásra szánt idő is aranyat ér, egy ölelés pedig felbecsülhetetlen értékű.

3. A harmadik ok az ajándékozásra egyszerűen annyi, hogy a szeretetünket fejezzük ki egymás felé. A szeretetünk kifejezésére több mód van, és az egyik legszebb az ajándékozás. Isten végtelen kegyelmét és szeretetét fejezte ki felénk, amikor Jézusban emberi formát vett fel és eljött utánunk, bűnös emberek után, hogy megmentsen minket. Isten bőkezűen adott nekünk, hiszen Jézusban a legnagyobb ajándékot adta nekünk, amit adhatott. Ezt a szeretet adjuk tovább az emberek felé, amit Istentől kaptunk.

Kicska László Miklós
református lelkipásztor

Ez a reménység a miénk!

December 4-én, advent második vasárnapján Molnár Máté, gyülekezetünk vezető lelkészét kérték fel a délutáni városi rendezvényen buzdító igei gondolatok tolmácsolására, majd az adventi koszorú második gyertyája meggyújtására. Az alábbiakban az ő köszöntőjének szövegét közöljük.

Nagy szeretettel és tisztelettel köszöntök minden kedves megjelentet itt, a gödörben, advent második vasárnapján. Ma enyém a megtiszteltetés, hogy meggyújthatom városunk koszorújának második gyertyáját. A református óvodásokkal összebeszélve, ahogyan (majd) ők is elfogják mondani: a második gyertya a reménység szimbóluma. Reménység! Azon gondolkodtam, hogy mennyire meglopott szó ez manapság. Egyszerűsített, kicsavart jelentéssel! Mondtam néhány perce a feleségemnek, hogy remélem időben idetudunk érni (egy hároméves útitárssal ez nem mindig magától értetődő). De mindannyian reménykedünk egy csomó mindenben. A szervezők minden bizonnyal abban reménykedtek, hogy nem lesz nagyon hideg vagy nem esik majd az eső. Ti is biztosan sok mindenben reménykedtetek melőtt ideértetek. Legfőképp abban, hogy közösségi szinten és

egyéni is élmény legyen ez a mai este. A találkozások, a beszélgetések... Folyton reméljük... Remélem érzitek mindannyian, hogy a hétköznapi reménységeinkben ott lapul a bizonytalanság érzése is. De Advent második vasárnapján a reménység nem ezt jelenti. A Zsidókhöz írt levél egyik részében ezt írja a Szentíró: „Ez a reménység lelkünknek biztos és erős horgonya...” (Zsidók6:19-20) Az Istentől kapott reménységben nincs semmi bizonytalan. Az biztos és erős horgony! Nézzétek most körül! Mi az ami biztos? Számomra az, hogy van egy Isten, aki annyira szeret, hogy a tenyerén hordoz, és legyen bármilyen viharos körülöttem az élet, nekem van egy biztos és erős horgonyom! Van még két adventi vasárnapunk, benne megannyi reménnyel, vággyal és egyben bizonytalansággal. Azért vagyok most itt, hogy elmondjam nektek, hogy karácsonykor Isten szétszakította az eget, emberré lett, hogy megváltson, hogy vezessen, hogy felemeljen! Ez az a reménység, amelyre ma emlékezünk, és ez az a reménység amely biztosan a miénk! Így kívánok a református gyülekezet nevében mindannyiátoknak áldott, meghitt délutánt és estét, továbbá így kívánok reményteli karácsonyt mindenkinek!

Ünneplés

„Ünnepek nélkül a hétköznapiaknak sincsen értelme. Ha nincsenek a hétnek, az őszi-téli-tavaszi-nyári időszaknak és az életnek fordulópontjai, ha nincs mit várni és nincs miért megállni, akkor a napjaink összefolynak, a lelkünk pedig felőrlődik.” Református keresztyénként úgy hiszem, mi is tudunk azonosulni ezzel az

idézzel. Életritmusunkat meghatározzák az ünnepek. A negyedik parancsot a nyugalom napjának megszentelését kívánja az embertől, s mindezt az Isten teremtető munkája utáni megpihenéssel köti össze: a hetedik napon pedig megpihent. Isten a negyedik napon megteremtette az égitesteket, amelyek az ünnepeket jelzik, az Ő atyai szándéka volt, hogy az életben legyenek kiemelt napok, melyek mások, mint a többi hétköznapi.

Ahogy Mircea Eliade, vallástörténész is fogalmaz: „A vallásos ember, rítusok segítségével, a szokásos időtartamból átléphet a szent időbe.” Az egyházi esztendő is ünnepes (advent, karácsony, óév, újév, vízkereszt, nagybőjt, virágvasárnap, nagycsütörtök, nagypéntek, húsvét, áldozócsütörtök, pünkösöd és Szentháromság vasárnapja) és ünneptelen félévre (újkenyerért és az újborért való hálaadás, reformáció) oszlik. A polgári naptárban az ünnepeket piros betűvel látjuk, amely a világnak azt jelenti, nem kell dolgoznom, pihenhetek. Az ünnepet Isten adja, egy elkülönített, szent idő, vannak, akik ünnepelelnek, mások számára ugyanolyan nap, mint a többi.

Felmerül a kérdés: Milyen a mi ünneplésünk? A külsőségekre koncentrálna a dekoráció, ajándékok és az ételek játsszák a főszerepet? A családi közösségben megélt ünnep, ahol minden szép rendben és hangulatos környezetben, finom falatokat csipegetve zajlik, egyértelműen kellemes. Ennek helye van. De mitől válik áldottá az ünnepünk? Attól, ha jelen van az Ünnepe! Karácsonykor az értük megszületett Jézus Krisztus helyet szeretne kapni szívünkben és az ünnepi asztalnál is. Ez feladat, Testvéreim. Az ünnepek nem csupán élvezetet jelentenek. A primitív népek például kötelességnek és hasznos munkának tekintik az ünnepeket. Az ünnep célja a dél-amerikai uitoto indiánok számára fontosabb, mint az ünnep okozta öröm. „Csak a szent ige miatt táncolunk; ok nélkül nem táncolunk” – mondják. Ünnepek nélkül ugyanis akadozna az élet hatalmassága. A keresztyén ünnepek ciklusának pedig az a célja, hogy kegyelmi állapotra ébressze a hívők szívét, táplálja a szellemi életet.

A lélek ünneplőbe öltöztetése is elmaradhatatlan, csak úgy, mint a környezet feldíszítése. Ám a karácsonyi díszek az ünnep elmúltával lekerülnek, a lélek azonban nem válik üressé az ünnepet követően sem, hiszen a Megváltó ígérete szerint velünk van minden napon a világ végezetéig!

Tudunk-e még ünnepelel, Testvéreim? Vagy az ünnep napjait is áthatja a rohanás, a kapkodás érzése? Tudunk-e még ünnepelel, ha azt érezzük és tapasztaljuk, az ünnepek már nem olyanok, mint régen voltak? Ha a körülményeink nehezek, anyagi, lelki vagy kapcsolati problémákkal küszködünk, bánatunk van, mégis hogyan lehetne ünnepelel? Ha nem tehetem meg, hogy finomakat egyek, ha nem ölelhetem meg azt, aki még az elmúlt karácsony on volt mellettem, ha legszívesebben átaludnám a karácsonyt, akkor mitől lesz szent idővé számomra is az ünnep? Gondolj az érted is megszületett Jézus Krisztusra, aki gazdag lévén a legszegényesebb körülmények közé született meg és földi élete során sem palotában lakott. A Betlehemben megszületett gyermek az Isten kimondhatatlan szeretetét hozta el neked is, ezért ne hidd azt, hogy téged már senki sem szeret.

A közelmúltban azt olvastam, hogy az ünnep a lélek vitaminja. Meg lehet spórolni, de előbb-utóbb belerokkannunk, és pótszereket keresünk helyette. Ne fosszuk meg magunkat az igazi, áldott ünneplestől! Az idei karácsony on tudunk kilépni a megszokott rutinjainkból! Megállva, időt szánva az előkészületekre, a külső körülmények csinosítására, beszélgetésre, játéokra, istentiszteleteken való részvételre, úrvacsorai közösségre, csodálkozásra, hiszen ezek fontosak! Olyan jó lenne, ha az ünnep végén azt éreznénk, hogy nem csak úgy letudtuk az ünnepnapokat, hanem valóban tudunk ünnepelel. Ady Endre jól ismert, Karácsony c. versének egy részlete de jó volna, ha valósággá válhatna mindannyiunk életében egy olyan időszak után, amikor kivétel nélkül mindannyian arra panaszkodtunk, mennyire nincs időnk megállni. Azt kívánom, hogy idén karácsonykor a Megváltóval ünnepelelve a mi életünkben beteljesedjen a költő kívánsága!

*Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja,
De jó volna ünnepelel
Oda haza.
De jó volna tiszta szívből
– Úgy mint régen –
Fohászkodni,
De jó volna megnyugodni.*

*De jó volna mindent, mindent,
Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermek szívvel
A világgal
Kibékülni,
Szeretetben üdvözülni.*

Dicső Melinda, ifjúsági lelkész

Élményt ajándékozni szeretteinknek vagy örök életet ajándékba kapni?

Mint szinte minden az ember életében mostanság, valahogy az ajándékozás szokása is megváltozóban van.

Egyre többször és egyre többektől halom – főleg középkorú, értelmiségi körökben – hogy ők **nem vesznek családi körben ajándéktárgyakat**, sem születésnapra vagy más családi jubileumra, sem karácsonyra, hanem **inkább „élményt ajándékoznak” egymásnak**. Ilyen élmény egy-egy koncert, színházi előadás, utazás vagy wellnessezés. A lényeg, hogy ezeket **közösen lehet csinálni**. Tehát az ajándékozó mintegy önmagát is megajándékozza vele, részese lehet az „együttes élménynek”.

A jelek szerint **a közösen eltöltött idő egyre értékeőbb árucikk**. Sőt, maga az idő egyre értékeőbb. Gyakran érezzük az állandó rohanás, a felgyorsult élettempó miatt, hogy abból van a legkevesebb és sosem elég mindenre, amit eltervezünk. Hajszoljuk, izzuk, de nem sikerül utolérni.

Tárgyainkkal is visszas a kapcsolatunk. Szeretjük, ha mindenből van elég, hogy legyen kéznél, ha éppen kelle-ne. De képesek a tárgyak a „fejünkre nőni”, akár ajándékba kaptuk, akár unalomból vagy a reklámkampányok hatására, vagy a divat nyomására magunk vásároltuk meg. Műszaki cikk, ruházat, cipő, táska, játék, dísz tárgy, semmire se jó műtűr és a többi... számos van a birtokunkban, környezetünkben. Több embernek is elég lenne. Inkább legyen kettő vagy három, minthogy egy se legyen. Ez is egyfajta szlogen a huszonegyedik századi emberek között... De mit érnek a tárgyak, ha sosincs idő ezeknek a használatára?! Vagy ha nincs kivel megosztani?!

2022 adventjében ezek a gondolatok járnak a fejemben az ajándékozásról. Ám keresztényként advent és karácsony ezeknél többet kell, hogy jelentsen nekünk. Olyan „ajándék” közeledik, amely egészen más és igazi értéket és értelmet ad az idő fogalmának.

A megszülető és örök életet adni szándékozó Megváltó érkezik.

Őt várjuk minden évben advent heteiben. De igazából **minden egyes napunk advent: Jézusvárás**. Míg csak élünk, vagy míg Ő el nem jön ismét.

Az ilyen advent felelősség is: úgy kell élnünk, hogy amikor eljön, feladatvégzésben találjon minket: kit-kit a maga helyén, a neki rendelt szolgálatban. Mindannyiunknak egyedi a szolgálata, de ugyanaz is egyben: **hirdetni az örömhírt, erővel, hitel és bizonyossággal Istenről**, mégpedig az embert szerető és neki örök életet adni vágyó Istenről.

Ha nyitott szívet talál el ez az üzenet, az lélekmentés. Ez a szolgálatunk.

Bizonyosságot tenni nehéz feladat. Szóban és tettekben is hitelesnek kell lennie, még ebben a rendkívüli időben is, amelyben élünk. Ebben a zavaros és bizonytalan korszakban, amikor minden szétfoszlani látszik, értékvesztett és hiábavaló. Ez azonban csak a látszat, amit elhítni akar velünk Istennek - és így teremtményének, az embernek - ősi ellensége.

Tehát tárgyakat vagy közösen eltöltött élményidőt ajándékozzunk szeretteinknek? Bármelyiket tesszük, sose feledjük, hogy **valójában mindig mi magunk vagyunk a megajándékozottak**. Minden, amink van, Istentől van. Nemcsak a földi javaink, hanem az életidőnk és az örök üdvösségünk is. Ez advent és karácsony örökérvényű üzenete.

Szegfű Katalin, újságíró

Ézsaiás próféta könyve

A Bibliaolvasó Kalauzunk szerint hamarosan Ézsaiás könyvét olvassuk. A bibliakutatás sokat foglalkozik ezzel a könyvvel, és egyházon belül is röpködnek a címkek annak megfelelően, hogy valaki egységes műként kezeli vagy sem az Ézsaiás neve alatt fennmaradt terjedelmes művet.

Évszázadok óta tart a vita, hogy vajon egyetlen ember írta-e Ézsaiás könyvét, vagy három forrást szerkesztettek egybe a fogság utáni időszakban. Sokan ebből hitbeli kérdést csinálnak. A Kr. e. VIII. században élt prófétának az evangéliumi tábor narratívája szerint előre látta több évszázad történetét, és aki kétségbe vonja a mű egységeségét, az „hitetlen” és a Biblia tekintélyét támadja. A kutatók nagy tábor szerint három, különböző korszakban élt próféta írásai maradtak ránk egy ember neve alatt, de ez nem hit, hanem tények és történelem kérdése, nincs benne semmi hitetlenség, ha valaki ezt így látja. E sorok írójának is az a véleménye, hogy három művet szerkesztettek egybe, és ez semmit sem von le az írás értékéből, hiszen végső soron a teljes Írás Istentől ihletett, a teljes Szentírás Isten szava és kijelentése, függetlenül attól, hogy egy-egy könyvet ki, meddig, hány részletben írt, hány szerkesztő dolgozta át. Ézsaiás könyvének hatása felmérhetetlen. Az Újszövetség ezt idézi a zsoltárokkal együtt a legtöbbször, a messiási próféciaik zöme is itt található, kezdve az Immanuel-jövendöléstől az Úr szenvedő szolgája látomásáig. Nagyon sok kedves igeverset tartalmaz, amelyeket szívesen idéznek a keresztyének. Ézsaiás nagy tekintélyre utal, hogy a teljes hagyományanyagot az ő neve alatt szerkesztették egybe, egyesítették egységes könyvvé.

Ki is volt a „történelmi Ézsaiás”, akiről a könyv a nevét kapta? Jól ismerjük az élete eseményeit. A Kr. e. 736-701 közötti időszakban tevékenykedett, de azt nem tudjuk, hogy mikor és hol halt meg. A jeruzsálemi királyi udvarhoz közel álló személy lehetett, aki jól értesült az ország elitje terveiről. Ebben az időben terjeszkedett nyugati és déli irányban az Asszír Birodalom, és ez létében fenyegette nem csak Júda, hanem a többi kisállam létét is. Ekkor még létezett az északi királyság, Izrael is, de hamarosan az asszír hódítás áldozatául esett. Ézsaiás ezt is úgy értelmezte, mint Isten büntetését az ő parancsai megszegése miatt. Ézsaiás azt mondta, hogy ha Júda kitart Isten szövetsége mellett, és megtartja a parancsait, akkor Isten meg fogja oltalmazni Siont, az asszírok nem foglalják el Jeruzsálemet. Ez így is történt. Nem szükséges Júdának szövetségeseiket keresni, szövetségi játszmák részesévé válni, mert Isten az ország oltalma, nem földi királyok. Ézsaiás kemény társadalmi kritikát fogalmaz

meg a könyvében a gazdaságok és a szociális igazságtalanságok elkövetői ellen. Ézsaiás a szentség prófétája, hiszen Isten szentségét nála senki sem domborította ki szebben és jobban az igehirdetésében. A könyv 1-39. fejezete köthető egyértelműen a Kr. e. VIII. században élt prófétához. Ez az anyag sem egységes, hanem igehirdetések gyűjteménye, amelynek egy részét lehet pontosan datálni, időben meghatározni, míg bizonyos szakaszok korokhoz rendelése nem teljesen biztos. A 36-39. fejezetekben Ézsaiásról szóló elbeszéléseket találunk, amely szó szerint olvashatók a 2Kor 18-20-ban is.

Az ókori Jeruzsálem részét alkotó Dávid városában találtak meg a régészek 2018-ban Ézsaiás próféta pecsétjét.

A 40-55. fejezetek már más hangnem íródtak, mint az ezt megelőző fejezetek. Itt már a Kr. e. VI. században vagyunk, a babiloni fogság idején, és a népnek igyekszik a név szerint ismeretlen próféta erőt és bátorítást adni. Elmondja, hogy miért következett be az 587-es nemzeti tragédia, valamint azt is leírja, hogy Isten haza fogja hozni a fogságból a népet, és Jeruzsálem is újjáépül.

Az 56-66. fejezetek alkotják a könyv harmadik nagy egységét, ez a rész ismét egy másik korba repít bennünket: az újjáépítés idejébe, amikor már a múlté volt a Babiloni Birodalom. Itt Isten a népének új üdvígereket és utasításokat adott. A nép a babiloni fogság ellenére még mindig nem tanulta meg a leckét, és ragaszkodik a bűneihez.

Mucsi András
teológus, vallástanár

Elengedhetetlen a folyamatos párbeszéd

Évértékelő interjú Molnár Máté vezető lelkésszel

Molnár Máté ez év januárjában vette át gyülekezetünk vezető lelkészi tisztségét, miután tavaly a gyülekezet egyhangú szavazattal megválasztotta, majd a beiktatása is megtörtént. Az eltelt egy év nem munka nélkül telt el – sportnyelven szólva rögtön mély vízbe kellett ugrania. A karácsony előtti beszélgetésünkben a 2022. év értékelésére kértük.

– Nagytiszteletű úr, mi volt a 2022. év legnehezebb, valamint az Ön számára legkedvesebb feladata?

– A kérdésed első felére, tehát, hogy mi volt a legnehezebb feladatomban 2022-ben, egyértelműen azt tudom mondani, hogy a nyolc év beosztotti lét utáni váltás volt. Kata Gyula hatalmas munkát végzett mind a gyülekezetben, mind pedig az intézményben. Sok mindent láttam ebből az évek során és sokat is tudtam tanulni tőle, ám amikor egyik napról a másikra megtörténik a váltás, meg kell szokni a napi szinten hozott döntések súlyát.

Ugyanezen a szinten emelném ki a számomra kedves feladatot is, az pedig a csapatmunka. Hatalmas élményt jelent számomra a közvetlen mellettem szolgáló munkatársi körrel való tevékeny szolgálat. Visszatekintve úgy érzem, hogy a szolgálatok, az elvégzendő feladatok során közel kerülhettünk egymáshoz, amit hatalmas áldásként élek meg. Isten a tenyerén hordoz bennünket, és egészen konkrétan érezhetjük vezetését. Érezzük amikor valamiben jó úton indulunk el, és azt is, amikor valamit újra Isten elé kell vinni, és változtatni rajta.

– Az egyházközség új arculati elemeket tervezett. Miért volt erre szükség?

– Abban a korban élünk, amikor az emberek újra vágyanak arra, hogy tartozzanak valahová. Számomra egyértelmű – hiszen ezért szolgálom –, hogy a Krisztushoz tartozást erősítsem az emberekben. Az arculat kapcsán is ez volt a cél. Egy logó, egy igei mottó, vagy épp egy megjelenési stílus mind azzal a céllal született, hogy konkrétan a gyülekezetünkhöz tudják kötni az emberek. Ez sok munkát, együttgondolkodást és megfontolt lépéseket követel, hiszen felelősségünk van azért, hogy a hírek, plakátok, rendezvények, amelyekre például rákerül a gyülekezetünk logója, méltó legyen Urunkhoz, az évszázados történelmünkhöz, illetve egyértelműen mutassa a világos jövőképet is.

– Örömteli, hogy az országos és a megyei sajtóban is megjelentek a békési reformátusok. Milyen apropóból történt meg ez?

– Ha már a mottót említettem. A missziói munkatervünkben lefektettük célként, hogy mutassuk meg, testvé-

rek vagyunk a templomunk falain kívül is. Ennek okán gondoltunk arra, hogy nagyobb részvétellel jelenünk meg más, például a városunk által szervezett rendezvényeken is. Hidat festettünk, kolbászt gyúrtunk és süteményt készítettünk a gyülekezet zászlaja alatt. Erre figyelte a sajtó is, hiszen ez nem magától értendő. Én személy szerint úgy gondolom, hogy ha gyülekezetet szeretnénk építeni, akkor ki kell lépni a komfortzónánkból, hogy megmutassuk a többieknek is, az Istenhez tartozás nem elvesz valamit az életünkben, hanem épp ellenkezőleg, szabaddá tesz bennünket.

– A presbitérium döntése nyomán fontos változások lesznek a temetőben, de a templomi istentiszteletek rendje is változik a téli időszakban. Mit tud elmondani ezekkel kapcsolatban az olvasóinknak?

– Igen, egy nagy feladatba vágtuk a fejszét a temető kapcsán, ami egy hosszan tartó folyamat. 2022-ben kezdődött és a 2023-as évben, ha Isten is megsegít, akkor testet is fog majd öltetni. Egyelőre annyit tudok biztosan mondani, hogy egyrészt a gyászoló családok temetés körüli teendőit szeretnénk minél jobban tehermentesíteni. Tudom nagyon jól, milyen az, amikor egy szerettünk elvesztésének fájdalommal kell élni a napokat, amikor törekeny és kiszolgáltatott lelkiállapotban kell ügyeket intézni. Ebben szeretnénk segíteni és minél több terhet levenni a családokról. Emellett szeretnénk a temetőket még inkább tisztán, az emlékezéshez méltó módon tartani. Ebben is történtek már előre lépések, de hosszú út áll még előttünk.

A templomi Istentiszteletek rendjének változása hátterében, talán nem meglepő módon a rezsziár emelkedése áll. Arról van szó, hogy ha jönnek a nagy mínuszok, akkor szeretnénk beköltözni néhány vasárnapra a gyülekezeti terembe, ahol a templomi fűtés töredékéért fogunk tudni kellemes, otthonos hőmérsékletet biztosítani.

– Az Ön kommunikációjában hangsúlyos elem a csapatmunka, az együttműködés, hiszen a fiatal lelkészeket már ebben a szellemben képezték a teológián. Hogyan tudta ezt 2022-ben „aprópénzre váltani” Békésen?

– Amikor az első kérdésre adott válaszütemben a számomra kedves élményeket említettem, akkor elsősorban a szolgatársaimra, a szűk munkatársi rétegre gondoltam. Az elmúlt évben körvonalazódott, hogy ki milyen talentumokkal rendelkezik, és mi ehhez igyekszünk kellő teret és szabadságot hozzárendelni. Azért imádkozom és azon dolgozok, hogy „csapatunk” tagjai megtalálják a helyüket ebben a nagy rendszerben, és hogy szeressenek is abban szolgálni. Jó lenne, ha sok-sok éven keresztül tudnánk így közösen, együtt dolgozni. Elengedhetetlen ehhez a folyamatos párbeszéd, a nyitottság és őszinteség. Természetesen vannak időnként súrlódások is, de ez így egészséges és

A református gyülekezet még aktívabban kíván részese lenni a városi civil életnek, ennek jegyében advent második vasárnapján köszöntőt mondott és meggyújtotta a városi adventi koszorú második gyertyáját a vezető lelkész.

normális. Egy csapat kialakulása soha nem megy zökkenőmentesen. Ugyanakkor a közös sikerek, és közösen átélt kudarcok mind erősödéssé szolgálhatnak, mely erőt Isten országának építésére szeretnénk felhasználni.

– Milyen csatornákon próbálják elérni a gyülekezet tagjait?

Az általunk fontosnak vélt összes csatornát igyekszünk használni. Napi szinten frissül a Facebook oldalunk, ahol már több mint 700 embert érünk el, elindulhatott a Youtube-csatornánk is, ahol szintén jelentős azok száma, akik követik az alkalmainkat. Továbbra is láthatóak vagyunk a Békés Tv-n, illetve készülöben van a gyülekezet új honlapja is. A további időszakban ezeket szeretnénk majd építeni és erősíteni.

Ugyanakkor hadd tegyem hozzá, hogy ezek soha nem lesznek elsődleges platformok. A legfontosabb a személyes találkozás, és a közösségi lét megélése Isten és egymás előtt. Ebben sokat kell még erősödni. Folyamatosan azért imádkozom, hogy Isten adjon ahhoz útmutatást, hogy felkeltessük az igényt a személyes találkozások iránt is. A Covid után ez kimondottan nagy feladat, de Istennek semmi sem lehetetlen.

– Ön ebben az évben egy újabb diplomát szerzett. Az itt megszerzett tudást hogyan tudja és akarja hasznosítani a munkájában?

Igen, Istennek hála az idén átvehettem a Semmelweis Egyetem Mentálhigiénés képzésén szerzett diplomámat. Az az igazság, hogy az itt szerzett tudást az életem minden területén tudom kamatoztatni. Úgy lelkipásztorként, mint magánemberként. Nyilvánvalóan a lelkeszi szolgálatok miatt kezdtem ezt a szakot, hiszen a lelkigondozói beszélgetésekben, az emberek nagy életeseményei kapcsán nyújtott segítségből soha nem lehet elég adni.

– Korábban nagy óraszámban hittant is oktatott, de ettől a tanévtől a csoportjai nagy részét leadta, egyet viszont megtartott a gimnáziumban. Milyen tapasza-

latokat szerzett a hittan oktatása során, valamint miért tartja fontosnak, hogy azért „edzésben maradjon” és „ör-lágon”, de mégis tartson hittan órákat?

– Régebben volt mikor heti 22-23 órában tanítottam, mára ez valóban lecsökkent. Ennek az az oka, hogy nincs időm a többi teendő mellett arra, hogy kellő lendülettel, odaadással tudjam oktatni a jövő nemzedékét. Egyébként szeretek a fiatalok között lenni, sokat tanulhat tőlük az ember, nem csak az oktató ad át tudást. Az a tervem, hogy amíg lehetséges, addig az időm valamennyi részét továbbra is a diákok között szeretném eltölteni.

– Mennyi ideje marad a teológiai tudása fejlesztésére?

– Az eddig elmondottak alapján, természetesen nem anynyi, amennyit szeretnék. Persze bízom abban, hogy egy idő után már kellő tapasztalatom lesz ahhoz, hogy a hétköznapi teendők kevesebb időmet vegyék el, és többet foglalkozhatok majd azzal, amit valóban szeretek, az Istenről szóló tudományom hódolva. Az elmúlt évben koránkelő lettem. Úgy alakítottam ki a napirendemet, hogy reggel 5-kor ébredek, így mielőtt a fiammal elindulok az óvodába, 1-2 hajnali órában van arra, hogy Bibliát olvassak, imádkozzak, prédikációt készítssek, vagy egyszerűen csak csendességben legyek.

– Milyen tervekkel vág neki a 2023. évnek?

– A világ mostani állása szerint nem szívesen bocsátkozok ilyen messzemenő tervezésbe.

A jövő évben azonban egyrészt szeretném folytatni az eddig elkezdetteket. Jó néhány dologba belekezdünk a szolgatársakkal, a presbiter testvérekkel, amelyek nem néhány hónapos, inkább éves munkaszakaszok. De, ami ezeknél is sokkal fontosabb, az a személyes kapcsolatok építése. Úgy gondolom erre van a leginkább szükség, ha Istentől kapott küldetésünket tartjuk szem előtt. Így az alkalmaink erősítése, új alkalmak indítása, a lelkigondozás és a kísérés az, amivel a kapott időm java részét szeretném tölteni.

Mucsi András

Készülődés

A felkészülés vasárnapjai elérkeztek, az advent időszaka ismét megkezdődött. Halk, megfontolt, ugyanakkor már időtálló és bizonyítást nyert üzenetét talán néhányan csak nehezen, vagy egyáltalán nem hallják meg. Hagyománya a szentírásban gyökerezik, ami az Úr testamentuma, Jézus életének ránk maradt leírása. Ha ebben nem is hisz valaki, mégis egy emberközpontú, a szeretetet és a bizalmat előtérbe helyező készülődés és ünnep válik egyre fényesebbé a gyertyák meggyújtásával egyidejűleg. Hasonlatosan a lelkünkben megsokasodó melegséghez, mintegy annak szimbólumaként. A hívogató szó halk, nem tola-kodó, ám harmonikus és melegséget árasztó. Sajnos ezt könnyen elnyomja a mai világunk harsogó, felesleges zajokkal teli, már-már bábeli zsidongása. A modern kor pótlékokat, ígéreteket kínál. Fényes édességeket, melybe beleharapva kiderül: a máz üres, az ígélet hamis.

Nemrég emlékeztünk a reformáció napjára. Luther Márton 95 pontból álló hitvitája mellett a búcsúcedulák árusítása ellen is szót emelt. A bűnbocsánat, hasonlóképpen a megváltáshoz nem vásárolható meg pénzért. Ahogyan a szeretet és a lelki béke sem. Ha a karácsonyi ajándék célja a kompenzáció, az elmaradt dolgok pótlása, akkor már régen rossz irányba mennek a dolgok. A karácsony ünnep, a szeretet és a fény ünnepe és nem megemlékezés, illetve nem elsősorban az. Megemlékezés a Megváltó megszületéséről, de nem szabadna, hogy megemlékezés legyen a rég elmúlt szeretetről, esetleg az év közben elmaradtak pótlásáról. Normális esetben, mint egy nagyító tükörnek kell elénk tárnia és megsokszoroznia az egybetartozást, a családi otthon melegét.

Immár évek óta beszélhetek és beszélek – akár a karácsony ünnepével kapcsolatban – nagyobb nyilvánosság előtt is. Váratlan nehézségekről és kihívásokról, valamint azok leküzdéséről, megoldásáról sajnos többször kellett már szót ejtenem. A sors idén is kemény problémák elé állított minket. Esetleg néhány hívő testvérünk szerint éppen a Mindenható gördített akadályokat elénk. Ez nem így van! Sem a sors, sem az isteni gondviselés nem okolható ezért. A gyalogság, a kapzsiság és az irigység viszont annál inkább. A mostani háború és az azzal összefonódó gazdasági káosz valódi emberi „találmány”. Mint ahogyan a felejtés vagy az, hogy elődeink, illetve a saját hibáinkból sem igazán tudunk tanulni. Egy nehéz, nélkülözésekkel, esetleg erőszakkal és szenvedéssel teli időszaktól a generációk váltásával egyre távolabb kerülünk mind időben, mind érzelmi-lelki. Aztán egyszer csak a saját bőrünkön érezzük, amit régebben elképzelhetetlennek gondoltunk. Bennem még él a nagyapám mesélte emlékkép, mely nyirkos, sártól lucskos, vagy éppen csontig hatoló, hidegre fagyott lövészárkokról szólt. Ott az ünnep és a szeretetek tényleg csak a szívünkben és lelkünkben lehettek velük.

Mindezek fényében gondoljuk át a van/nincs, könnyű/nehéz, jó/rossz fogalmak jelentését és helyét a mai mindennapjainkban. A panaszt váltsa fel a józan tisztánlátás, a megoldások keresése. Amint mondtam az előbbieken, az Úr nem a gondok okozója. Viszont Ő figyel ránk, a Megváltó Jézus pedig hallgat minket, és mindketten várják, hogy kérjük, elfogadjuk iránymutatásukat, segítségüket. Hiszen tudjuk:

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa.” (Jn 3,16–17)

Azonban nem csak szerette, hanem a mai napig is szeret minket, a világunkat. Az egyszülött Fiú is köztünk jár, kopogtat és bebocsátást kér a még el nem hivatottak szívébe. Születésének napja legyen tehát ténylegesen a szeretet ünnepe, emlékezés és hálaadás az Úr feltétlen szeretetéért. Ünneplés és boldog együttlét akár testben és lélekben, akár csak lélekben szeretteinkkel, barátainkkal. Mindezek természetesen mindenkinek saját hite és világnézete szerint. Emellett legyen ez a pihenés és feltöltődés időszaka, felkészülés a megoldásainkat sem nélkülöző várhatóan könnyebb, felhőtlenebb eljövendő időszakra.

Mindezek jegyében kívánok Önöknek lélekemelő adventi készülődést, valamint kellemes és boldog, szeretetben gazdag karácsonyi ünnepeket!

Polgár Zoltán, presbiter

Nehezen érthető igeszakaszok: Mi a valódi gonosz?

Egek, ámuljatok ezen, borzadjatok, szörnyülködjete nagyon! – így szól az Úr. Mert kétszeres rosszat cselekedett népem: engem, a friss víznek forrását elhagytak, és víztárolókat vájnak, repedt falú víztárolókat, amelyek nem tartják a vizet. (Jeremiás 2,12-13)

Úgy tűnik, a rossz, a bűn definíciója ma a világban az, hogy a gonosz az, ha valamivel ártok másoknak. Így, ha eszerint a definíció szerint vizsgáljuk cselekedeteinket, mindent megtehetünk, amivel nem bántjuk az embertársunkat. Ha egészségromboló életmódot folytat valaki, mondjuk túl sokat eszik vagy rendszeresen tudatmódosító szereket használ, vagy kicsapongó életet él, az elnézhető, hiszen ezekkel mást nem bánt, és különben sincs semmi köze ennek senkinek. Vagy, ha azt vizsgáljuk legalizálhatjuk-e a meglegházasságot, eszerint az elv szerint nincs semmi oka annak, hogy elítéljük azt, hiszen nem ártanak vele senkinek.

A világ ma így gondolkodik, hogy hova fog ez vezetni, azt majd meglátjuk. De a keresztyén gondolkodás a rosszról gyökeresen más. A gonosz lényege ott keresendő, ahol az ember az Istentől kívül keresi a legfőbb megelégedését. A rossz az, amikor valaki jobban gyönyörködik valami másban, mint az Úrban. Lehet, hogy ez most valami nagyon idegen, tőlünk távoli, „túl kegyes” gondolatnak hangzik. De arra kérem az olvasót, tartson ki egy kicsit! Hiszen, ha belegondolunk, mindegy mit tesz az életem középpontjává, az előbb-utóbb gonosszá válik, eluralkodik rajtam és leigáz. Ha az alkoholt teszem az életemmé, az megöl, ezt sajnos sokak közvetlenül vagy közvetetten tapasztalt igazságává vált már. De ugyanígy várhatom a boldogságot, a megelégedést a munkámtól és az anyagi biztonság és a jólét megteremtésétől is. Életem középpontjává tehetem a családot és a gyerekeimet. Vagy éppen a szórakozást és az élvezetek, élmények hajszolását. De az eredmény minden esetben csalódás lesz, mert egyik sem fogja tudni megadni a teljes elégedettséget és örömet. Ez a gonosz.

Milyen szépen fogalmazza meg Jeremiás próféta a gonosz lényegét! Arról, hogy milyen rosszat cselekedett a nép, két dolgot sorol:

1. „...engem (Istent), a friss víznek forrását elhagytak...”
2. „...víztárolókat vájnak, repedt falú víztárolókat, amelyek nem tartják a vizet...”

Azért remek ez a leírás, mert ez az ige a gonosz lényegét ragadja meg! A mi ember-központú gondolkodásunkban, azt hisszük, hogy az igazi gonoszság az, ha a másik em-

bert bántjuk. Pedig mi az oka annak, hogy ez rossz? Azért nem bántjuk a másik embert, mert minden ember, nemtől, kortól, státusztól és nemzetiségtől függetlenül Isten képmására teremtetett. Hordozza Isten képmását, Istenhez pedig nem nyúlunk! A gonosz meghatározásának tehát Istenhez van köze. Ami a rosszat igazán rosszá teszi az az, hogy Isten felajánlja számunkra saját magát, mint az életnek, örömmek és áldásnak (friss víznek) kiapadhatatlan forrását és miután megízleltük azt, elutasítjuk, és azt mondjuk, nekünk ez nem kell, inkább ások magamnak saját kutat. Ez az ember Istentől eltávolodott állapot a születésétől fogva, ami miatt jobban ragaszkodunk minden máshoz, mint Istenhez. Senki sem kivétel ez alól.

És ez most hadd vezessen el minket a karácsonyi üzenethez, hiszen ez az ünnep is meg lett fosztva a lényegtől, Istentől. Úgy akarjuk örömtelivé tenni az életünket és a Karácsonyt is, hogy közben kihagyjuk belőle az igazi öröm forrását. Máshol keressük a megelégedést, ásunk magunknak saját kutat, saját víztárolót, amiben viszont csalódnunk fogunk, mert az „repedt falú” és „nem tartja meg a vizet”. Ez pedig a gonosznak a lelke. Ez a bűn. Imádkozzunk, hogy amikor a világ valami olyat kínál, ami a szemnek kedves és jónak tűnik, mi ellen tudjunk állni és Istent válasszuk!

Szobrot kapott gimnáziumunk volt tanára

Ünnepélyes keretek között avatták fel Kecskeméti Gábor, az egykori kiváló békési pedagógus és olimpiikon szobrát október 15-én, a városi ligetben. Az eseményt követő emlékülésen első ízben adták át a Kecskeméti Gábor-díjat, amelyet Gyurovits Katalin, a Dr. Hepp Ferenc Általános Iskola tanítója vehetett át. Izsó Gábor presbiterünk, a kezdeményezés egyik szervezője beszédében elmondta, fontos céljuk volt, hogy fejet hajtsanak Kecskeméti Gábor tanár, olimpiikon, a város díszpolgárának emléke előtt.

Szeretettel köszöntöm Önöket abból az alkalomból, hogy eljöttek ma délelőtt ide, Békés egyik legszebb helyére. Azért jöttünk, hogy együtt hajtsunk fejet Kecskeméti Gábor tanár, olimpiikon, városunk díszpolgára emléke előtt. A résztvevők nagy száma is jól jelzi, hogy nem akármilyen eseményre kerül most sor az ódon ligetben. Sokan vártuk már ezt a napot!

Szeretett tanárunk alakja, az emlékezésre készülve szinte megelevenedett a régi diákok előtt. Szerencsések vagyunk akik személyesen ismerhettük Öt. Jó híre, legendás személyisége, sok mindenkit ide vonzott olyanokat is, akik csak elbeszélésekből formálták meg maguknak alakját.

Öregdiákok többen már korábban is szerettünk volna kézzel fogható emléket állítani Kecskeméti tanár úrnak. Kezdeményezésünk akkor nem járt sikerrel, mígnem Békés város mecénása, városunk díszpolgára Nagy Sándor állt elő – már szoborügyben nem először – azzal, hogy amennyiben kigyúlik a költség fele Ő a másik felét hozzáteszi. Új lendületet kapva az akció, a több mint 150 adakozó és városunk Önkormányzatának jóvoltából közel egy év alatt összegyűlt a szükséges összeg. A támogatók mellett egykori diákok, szülők és hálás gyermekek, a város teljes közvéleménye is lelkesen fogadták a kezdeményezést.

Így jutottunk el kedves emlékezők ahhoz, hogy a mai napon felavathassuk az első közadakozásból megvalósuló szobrot városunkban. A hamarosan elénk táruló alkotás, a kitűnő művész házaspár Lantos Györgyi és Máté István munkája.

Kecskeméti Gábor alakjának és személyiségének megidézésével egy hiteles, ízig vérig békési pedagógus emléke előtt is tiszteleg a város most. Egy olyan ember előtt, aki nagyon mélyről indulva, árvasorból, saját erejéből rengeteg munkával küzdött fel magát olyan példaképpé, akinek most a hálás utókor emléket állít. Akik ismertük őt tudjuk, hogy soha nem egyezett volna bele abba, hogy Őt kiemeljék a közemberek sorából, dicsérjék, kiváltképpen szimbólummá emeljék. Végtelen szerénysége, szelídsége sok esetben abban is megakadályozták, hogy jogos érdekeit érvényesítse.

Ő nem szavakkal, akarnoksággal, hanem a példa erejével tanított. A hatalmas szorgalom és a munka emelték azzá ami lett. Nem véletlen tehát, hogy a sportban és a tanulásban is kiváló fiatalember pontosan a tornát választotta. Azt a sportágat melyben a siker és eredményesség elérésében a legtöbb munkát kell befektetni.

Sport sikerei a gimnáziumban kezdődtek és a főiskolai világbajnokságbeli eredményes szereplése után két olimpiára is kijuttatták, mint korának egyik legjobb magyar tornászát. Mint sportvezető és megyei szakfelügyelő hosszú évtizedeken keresztül szolgálta a testnevelés és a sport ügyét. Ezekről, az életútról, részletesebben megemlékezünk majd az emlékülésen.

Már az imént említett sikerek önmagukban is okot adhatnának arra, hogy születésének évfordulóján megemlékezzünk róla. Véleményem szerint kedves jelenlévők, mégsem ezek az erények vezettek egyedül ahhoz, hogy szobrot állítsunk Kecskeméti Gábornak. Az a pedagógiai érzék, emberszeretet párosulva az imént említett szerény-

séggel, szelídséggel vezetett oda hogy jó szívvel említsék nevét azok az egykori tanítványok is akik nem kifejezetten voltak jók a sportban. Nagyon sok egykori békési diák köszönheti neki későbbi szakmai előmenetelét, többek között én is. Még többen vannak olyanok, akik lelki támaszt is találtak nála akár egy-egy jó szó, vagy biztató mosoly formájában. Úgyesen igazgatta a kamaszkor botladozásai között fejlődő diáksereget a dicséret és a kellő szigor legjobb arányainak a megválasztásával. Mindezt egy olyan iskolában tehette a – Békési Szegedi Kis István Gimnáziumban, melyet azokban az időkben a megye egyik legerősebb középiskolájának tartottak.

Tisztelt Megemlékezők!

A mai eldurvult, elanyagiasodott világunkban a legtöbb esetben arra ösztönöz bennünket a környezet, hogy saját érdekeinket érvényesítsük, karriert fussunk be anyagilag és egzisztenciálisan akár mások letaposásával is. Egyre gyorsuló életspirál körforgásában élünk, keveset törődve a másik emberrel. Ezeket tudjuk, érzékeljük, de a spirál törvényszerűsége, hogy a közepe felé szűkül, gyorsul és majd beszippan. A talpon maradáshoz nagy erőre jó, hiteles környezetre van szükségünk. Kellenek a kapaszkodók.

A hiteles ember példázata, a környezetünkéből kinőtt sokak által szeretett, tisztelt, elismert személy alakjának felidézése segíthet ebben a zűrzavarban az eligazodáshoz.

Mert a lámpást sem takarják el, az azért van, hogy világítson: mondja Jézus a hegyi beszédben. Képletesen szólva a tehetség – mint lámpás – pedig azért van, hogy irányt mutasson.

Valljuk be kedves jelenlévők, hogy mindannyiunknak van az életében egy, vagy akár több pedagógus, akire szívesen emlékezünk, akinek sokat köszönhetünk. Ma is élnek közöttünk ilyen óvónők, tanítók, tanárok. Kecskeméti

Gábor élete, munkássága, alakja egyben az ilyen hiteles pedagógust is példázza. Legyen ez a szobor egy emlékhely a békési pedagógusok tiszteletére. Ez a környezet, ahol a szobor helyét kijelöltük alkalmas arra is, hogy akár a közeli padra leülve, vagy a vendéglőben éppen érettségi találkozót ünnepeelve felidézzük kedves pedagógusunk alakját is.

Azzal, hogy most emléket állítunk Kecskeméti Gábornak egyben szeretnénk emléket állítani valamennyi igazi gyermekszerető pedagógusnak is, de egyben biztatást is szeretnénk adni a mai pedagógusoknak ahhoz, hogy érdemes ezt a nemes hivatást szívvel lélekkel végig vinni. Ezt a biztatást szeretnénk megerősíteni azzal a díjjal is, melyet szeretett tanárunk tiszteletére minden évben egy arra érdemes békési pedagógus kap meg. Az emléklapok Veres Gábor békési születésű Munkácsi díjas szobrászművész felajánlása.

Hiszem, hogy nem véletlen, hogy ma sokan vannak itt olyanok is, akik személyesen nem ismerhették Kecskeméti tanár urat. Nem véletlen, nem is lehetne, hiszen célokkal, munkával és szeretettel létezve ez a fogalom ismeretlen. Gábor bácsi – ahogy sokan hívtuk őt – olyan példakép, olyan jótékony és biztonságot adó erő volt itt egykor, mely máig hat. Máig hat a tanítványokban, az elért sikerek fényében de mindennél inkább emberségében. Van, aki azért van most itt köztünk, mert a nagybetűs emberre szeretne felnézni, van, aki a tanárt, más az élsportolót keresi. Ez a szobor, ez a hely mindannyiunknak, mindannyiunknak üzen. Hajtsuk le hát most a fejünket csendben, tisztelt megjelentek, s engedjük, hogy a szavak helyett az egykori tettek, mosolyok, a bátorító tekintet beszéljen helyettünk is ezen nagyszerű alkotás által. A mai naptól itt ezt bármikor megtehetjük. Köszönöm, köszönjük ezt úgy a támogatóknak, mint az alkotóknak.

Köszönöm, hogy meghallgattak!

Jól esett a hidegben a meleg tea

2022. november 27-én advent első vasárnapján a már szinte hagyományosnak is tekinthető teaosztással és a szokásokhoz híven ismét ajándékkal is kedveskedett gyülekeztünk két tagja. Az átfázott ujjaknak bizonyára jól esett a finom, gőzölgő forró citromos tea, amely mellé mindenki vehetett magának egy kis ígés cetlit a „Mindennapi ígés ládikából” és az olvasott ígét ki-ki hazavihette. Kérdésünkre, hogy miért erre az ajándékra esett a választás, azt Mucsiné Fodor Hajnalkától tudtuk meg: - Bár sok újdonságot nem árulok el vele, mégis fontosnak tartom elmondani, hogy a táplálék nem csak a testnek jár. Isten üzeneteire is éhesek vagyunk. Ezzel szeretnénk volna mi is hozzájárulni ahhoz, hogy az olvasott igei üzenetet mindenki hazavigye és elolvassva a szívében forgassa azt. Szeretnénk ebben az évben legalább még egy ehhez hasonló megmozdulást szerveznie hozzá Kovács Ildikó.

Tizenhat új lelkész az egyház szolgálatában

„Ezért meghajtom térdemet az Atya előtt, akiről nevét kapja minden nemzetség mennyen és földön: adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy hatalmasan megerősödjék bennetek a belső ember az ő Lelke által; hogy Krisztus lakjék szívetekben a hit által, a szeretetben meggyökerezve és megalapozva képesek legyetek felfogni minden szenttel együtt: mi a szélesség és hosszúság, magasság és mélység; és így megismerjétek Krisztus minden ismeretét meghaladó szeretetét, hogy Isten mindent átfogó teljességére jussatok.”

Dr. Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke Pál apostol Efézusiakhoz írt levele alapján hirdetett ígét október 22-én a lelkésszentelő ünnepi istentiszteleten. Ritka jelenet a térden mondott imádság az Újszövetségben, de mindig kitüntetett pillanatok testhelyzete, igazi testbeszéd a szavak nyomatékosítására – hangsúlyozta Fekete Károly. „Így látjuk térdelve Jézust a Gecsemánében (Lk 24,41), Istvánt vértanúsága előtt (ApCsel 7,60) és Pétert Joppében Tábita életre kelése előtt (ApCsel 9,40). Térden látjuk őket, teljes önátadásban a legnagyobb hatalomnak, Istennek. Egyházunk rendje szerint nálunk is ritka a térdelés – tette hozzá a püspök. Mindössze három szertartásban kötelező térdet hajtani Isten előtt: a konfirmációkor, a püspökszentelés alkalmával és a lelkésszentelés liturgiájában. „A térdhajtás annak kifejezése, hogy Isten nagyságrendekkel nagyobb, mint az ember vagy

az emberi tekintélyek. Az Atya előtt meghajló térd, a hódolat, az Isten előtti alázat az igazán emberhez illő pozíció. Mi magunk soha nem kerülhetünk vele egy szintre, szemmagasságba, mert Ő a mindenség királya. Csak Ő ereszkedhet le és fordulhat hozzánk, és csak Ő emelhet bennünket magához, mint Atyánk.” – fogalmazott. A Nagytemplomban tizenhat lelkész térdelt le az Úr nagysága előtt és vette át oklevelét. A szombati ünnepi istentiszteleten indították őket újukra előljáróik, hogy ezentúl lekipásztorként felelősséggel, áldással végezzék szolgálatukat gyülekezetükben. „Krisztusnak levele vagytok, nem tintával, hanem az élő Istennek lelkével írva, mindezeknél fogva elhatározta kéréseket teljesítését.” – fogalmazott dr. Fazakas Gergely Tamás presbiteri főjegyző, mielőtt bemutatta a friss lelkészeket. Idén Bohus-Kiss Ingrid Csenge, Csorvássy Zsófia Fruzsina, Dicső Melinda, Kiss Eszter, Koi Eszter, Koós Mátyás Csanád, Moldovan Krisztina, Stefania Mór, Csaba Nagy Ilona, Némethné Juhász Bettina, Paczári-Pongor Melinda, Porcsné Papp Zsófia, Szakadátai Károly, Tóth-Gyóllai Dániel, Varga-Kovács Mária, Vekerdi János Gábor kérelmezték lekipásztorrá szentelésüket, amelyről az azt megelőző egyházkerületi közgyűlésen döntöttek.

„Legyen ez az óra megszentelődések órája, nemcsak úgy, hogy mi szentelünk föl titeket, hanem úgy is, hogy szánjátok oda egész valótokat szent és Istennek kedves

áldozatul, hogy majd szolgálatotok által mindazokat is megszentelje az Úr, akik közé kibocsátunk most titeket” – ezekkel a szavakkal hívta eskütételre Püski Lajos főjegyző az újdonsült lelkipásztorokat. A már felszentelt lelkipásztorok nevében Koós Mátyás Csanád mondott imát: „Megköszönjük őseink hűségét, az előttünk járt nemzedékek szép példáját, szüleinket és lelkipásztorainkat, a professzorokat és mindazokat, akik eddigi életutunkon segítettek. Könyörgünk a Magyarországi Református Egyházért. Kiváltképpen azokért a gyülekezetekért és intézményekért, ahol szolgálni fogunk. Adj áldást, előmenetelt, hogy a gyülekezetek az igehirdetés

és a diakónia szolgálata által bizonyosságot tegyenek a Te országod eljövételéről” – kérte.

Az istentiszteleten adták át a református köznevelésért járó elismerő okleveleket is. A Tiszántúli Református Egyházkerület Pedagógiai-díját vette át Dr. Mokbelné Dr. Bacsa Éva, Eszenyi Balázs, Kertes Lászlóné, Buka László, valamint Tóthné Mohos Erika. Kisné Bor Emília, Ilyés Gábor pedig a Tiszántúli Református Köznevelésért elismerő oklevet vették át – így volt teljes az ünnep.

Forrás: <https://ttre.hu/tartalom/6058/3/keruleti/tizenhat-uj-lelkesz-az-egyhaz-szolgالاتaban>

Százhusz szőlőtőkét ültettek el a református gyülekezeti terem mellett!

Polgár Zoltán egyházunk presbitere saját oldalán számolt be arról, hogy a régi, hetven év körüli szőlőtőkék előregedtek. Ezért Molnár Máté vezető lelkésszel közösen a presbitérium elé terjesztették, hogy szeretnék lecserélni a növényeket. A kezdeményezést gyorsan megvalósítás követte!

Múlt héten dr. Püski János és Hégyel László presbiter testvérek vezetésével kiemelték a helyükről azokat, a földet felszántották, boronálták valamint kifúrták a lyukakat az újak számára.

Ezt követhette az elmúlt napokban a 120 új szőlőtőke elültetése a korábbiak helyére, s hamarosan tizenegy darab szilvafát is elültetnek majd. A nagyszerű kezdeményezés nyomán ezt a munkát segítette dr. Püski János és Hégyel László mellett Gelléné Körözi Eszter tanárnő is.

Isten áldása legyen fáradozásaikon, munkájuk nyomán gazdagon gyümölcsöző termést kívánunk!

A Szegedi Kis István Intézmény nyomába eredtek Békésen

Első alkalommal rendezték meg a Szegedi Kis István Református Intézmény nyomában című emlékező sétát csütörtökön délután Békésen. A szép számú résztvevő ezzel emléket állított az intézmény évfordulóinak.

A fáklyákkal is kísért séta a közelmúltban átadott Csillagfürt Református Óvodától indult, ahol Kicska László intézményi lelkipásztor köszöntötte a megjelenteket. Mint kiemelte, intézményük idén 470 éves, a mintegy egy órán tartó sétán pedig az elmúlt három évtizedre emlékeztek. Molnár Máté vezető lelkész elmondta, a programot első ízben hívták életre, de ahogy fogalmazott, a jó reménység szerint az esemény szokássá válik majd.

– 2022 különleges évnek számít – tette hozzá. – Egyrészt, mert intézményünk 1552-re datálja alakulását, egészen pontosan 470 éve, hogy a református hit szerinti szabadságban, „életstílusban” kezdődhetett meg a fiatalság tanítása, formálása, építése településünkön. Amit 470 évvel ezelőtt Szegedi Kis István elkezdett, azt református pedagógusok, lelkészek, presbiterek és a békési emberek igyekeztek folytatni évszázadokon át, akik mindig a szívükön viselték a Szegedi Kis István iskola sorsát.

Hozzátette, különleges év 2022 azért is, mert harminc esztendeje, hogy egy kötelező kisebb kitérő után ismét egyházi fenntartásba kerülhetett az iskolájuk, visszakerült oda, ahol született, ahol létrejött; református kezekbe. Kiemelte, tíz évvel ezelőtt fontos mérföldkőhöz érkezett a Szegedi, bővíthetett óvodával, alsó és felső tagozattal, mely által a

gyerekek a kezdeti szárnybontogatástól kezdődően egészen az érettségiig hitben és biztonságban tudtak felnőni, így formálódott és formálódhatott személyiségük, hitük, emberségük egy olyan világban, amelyre talán egyre kevesebb figyelmet szentelnek.

– 470, 30 és 10. Amikor elindulunk az óvodától a gimnázium felé, tegyük azt hálaadással. Úgy, mint akik részesei lehetnek egy olyan, lassan félévezredes történelemnek, amely ki tudná mennyi diák életének volt szerves és meghatározó része – indította el a sétát Molnár Máté.

Az út során a résztvevők hallottak a tíz évvel ezelőtt történt bővülésről és a harminc évvel ezelőtti hazatalálásról is.

– Amikor pedig most a reményteljes jövőre kell, hogy tekintsünk, akkor nézzünk az új óvodaépületre, hiszen az a Szegedi Kis István Református Gimnázium, Technikum, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium reményteljes jövőjét vetíti elénk – tette hozzá.

A mécsesek kiosztása után a csapat közösen átsétált az intézmény Szánthó Albert utcai telephelyére, ahol ünnepi beszédet mondott Katona Gyula esperes a volt Karacs Teréz iskolarész átvételére emlékezve. Innen a gimnázium épületéhez vonultak, ahol Beszterczey András esperes ünnepi beszéde következett felidézve az 1992-es és 1994-es fenntartóváltást az általános iskola és a gimnázium tekintetében. A megemlékezést közös mécsesgyújtás zárta, amiket a gimnázium udvarán helyeztek el.

Pap Gábor, beol.hu

Presbiteri konferencia és könyvbemutató Gyomaendrődön

Október 31-én, reformáció napján került sor a Békési Református Egyházmegye ünnepségére és presbiteri konferenciájára, amelyen bemutatták Mucsi András békési történész legújabb könyvét is.

A gyomai református templomban tartott konferencia elején dr. Tóth János főorvos, a református presbiteri szövetség megyei elnöke számolt be a civil szervezet életéről és aktuális kérdéseiről. Ezt követően Mucsi András békési presbiter tartott előadást a reformáció mentalitás- és életmódtörténeti oldaláról. Kiderült, hogy a közhiedelemmel ellentétben a reformáció tanításainak „aprópénzre váltása” hosszú-hosszú évtizedeket vett

igénybe, így pl. prédikáció sem volt minden protestáns templomban még fél évszázaddal a reformok bevezetése után sem. A konferenciát mutatták be a szerző új könyvét, amelynek címe: Az Úr követe egy széthulló országban – Szegedi Kis István kalandos élete és kora. A könyv nem csak a Békéshez is kapcsolódó tudós és lelkész életét mutatja be, de megismerhetik a szerzők belőle a teológus gondolkodását, irodalmi tevékenységét és a kortörténetet is.

A gyomaendrődi alkalom keretében a istentiszteletre és úrvacsorára is sor került, ahol Demeter Ottó református esperes hirdette Isten ígését.

„Várj ember szíve készen...”

Az ünnep lényege röviden

A Szent András ünnepéhez (november 30.) legközelebb eső vasárnaptól Jézus Krisztus születésének napjáig, december 25-ig tartó advent a keresztény kultúrkörben a karácsonyi előkészület ideje. A szó a latin adventus Domini, az Úr eljövetele kifejezésből származik, mégpedig az eljövétel hármas értelmében: Jézus Krisztus megszületése Betlehemben és második eljövetele az idők végeztével. A harmadik jelentés: Krisztus ma is közeledni akar hozzánk. A négy vasárnap további jelentéssel is bővült: az Úr négy eljövételét szimbolizálja először a megtestesülésben, másodszor a kegyelemben, harmadszor a halálunkban, negyedszer az ítéletkor, amelyre készülünk kell. A liturgiában az advent színe a lila, kivéve advent harmadik vasárnapját (gaudete vasárnap), amikor szabad rózsaszínt használni.

A fogalom és az ünnep helye

Az egyházi év minden keresztyén egyházban azonos elveket követ. A karácsonyt megelőző negyedik vasárnap jelenti az első adventi vasárnapot, ez az egyházi év kezdete, valamint jelzi a karácsonyi ünnepkör kezdetét is, amely január 6-ig tart. Advent első vasárnapja, a keresztény egyházi év első napja, mindig november 27. és december 3. közé esik.

Az adventus Domini fogalom jelentése: az Úr érkezése, eljövetele. A fogalom több dolgot is jelez. Egyrészt Jézus Krisztus már eljött egyszer a világba: kétezer éve megtestesült. Azt is jelzi, hogy közeledik felénk a karácsony, valamint minden emberrel szeretne találkozni. Van egy jövőbeli dimenziója is az érkezésének: a keresztyének hite szerint Krisztus az idők végén vissza fog térni a földre, hogy megítéljen élőket és holtakat. Advent mindezt összefoglalja és átélhetővé teszi a keresztyének számára.

A középkorban bűnbánattal, imával és böjttel készültek Krisztus születésére a keresztyének. A negyedik században Galliában és Hispániában már bizonyíthatóan ünnepelték, Nagy Gergely pápa (540-604) pedig a hat vasárnapot négyre csökkentette. Minden esetre, ez a reform csak 1000 körül terjedt el teljesen. Az ortodoxoknál is hangsúlyos a bűnbánati jelleg, ott hat hetes az advent.

Az adventi vasárnapok témái

A katolikus egyházban a négy adventi vasárnapnak megvan a maga jelentése. Az első vasárnap Jézus visszajöve-

lét állítja a középpontba, a második Keresztelő Jánost, de a harmadikon is ő játszik szerepet. Itt a vasárnap sajátos nevet visel: Gaudete! = Örvendjete! A negyedik vasárnapot Máriának, az istenszülőnek szentelik a katolikusok. Az evangélikus egyházban is Krisztus jövelete a hangsúlyos, és érdekes, hogy a negyedik vasárnap színe a rózsaszín, az 1-3. vasárnapé a lila. A negyedik vasárnapon már megjelenik a karácsony „előzetes” öröme. A reformátusoknál a hit-remény-öröm-szeretet tematikájával találkozunk. A reformátusoknál nincsenek liturgikus színek, így gyakran egyszínűek a koszorú gyertyái.

Az adventi kalendárium

A XIX. században alakult ki az adventi kalendárium szokása. Az első kalendáriumok egyszerű, krétával húzott vonalak voltak, és a gyerekeknek minden nap le kellett törölni egyet a tábláról, jelezve: a napok karácsonyig fogynak. Egy másik formája abból állt, hogy képeket ragasztottak fel a falra vagy az ablakra. Az első, igazi, ablakos adventi kalendáriumot 1902-ben nyomtatták. Ma szokás csokoládés adventi kalendáriumot készíteni.

Az adventi koszorú

Az adventi koszorú nem régi „találmány”, és nem is katolikus eredetű, bár ma ők is széles körben használják. A koszorú atyja a német lutheránus lelkész, Johann Heinrich Wichern, aki a belmisszióban (szociális tevékenységek) is aktív volt. 1839-ben készítette az első adventi koszorút, az volt a terve, hogy az általa üzemeltetett árvaházak kis lakóival együtt az égő gyertyák segítségével számlálják a karácsonyig hátralevő napokat. Az ő koszorúja eredetileg egy kocsikerék volt, amelyen 24 gyertya égett: négy nagy fehér és 20 kis piros. Minden nap meggyújtottak egyet, így értek el szentestéhez. A fény Jézus Krisztus jelképe, aki mint a világ világossága megszületett karácsonykor. Idővel Wichern koszorújából fejlődött ki a négy gyertyás koszorúnk. A hit-remény-szeretet vasárnapok liturgikus színe a lila a lutheránusoknál is, így ezek a gyertyák is ebben a színben pompáznak. A lila a bűnbánat színe, így az advent eredeti céljára is utal. Ezzel szemben a rózsaszín, amely szintén egy képviselve van egy gyertyával, az öröm jelképe.

Mucsi András, teológus, református vallásstanár

Kereszteltek:

Polgárné Izsó Annamária, Tárnok Lászlóné, szül. Balog Éva

Temetettek:

Szász Lajos András (88), Bróda Gáborné szül. Veres Eszter (90), Csuta Lászlóné, szül. Szabó Julianna (96), Békési

Gyülekezeti anyakönyvi hírek
(2022. október 16. – 2022. december 15. között)

Anna (74), Csuta Gáborné, szül. Hégyesi Julianna (80), Krán Mihályné, szül. Hévízi Julianna (84), Püski Eszter

(67), Futaki Jánosné, szül. Csarnai Eszter (91), Humli István Dezsőné, szül. Fodor Zsófia (85), Oláh Sándor Ernő (87), Szabó Erzsébet Julianna (79), Bíró Sándor (53), Tóth Ferenc Lajos (71), Kis Lászlóné, szül. Valla Irma Sára (97)

Aranygyűrűs Pedagógusok

Ahogy tavaly is, ebben az évben is átadtuk egyház-községünk legmagasabb szintű pedagógiai elismerését, az aranygyűrűs pedagógus díjat. Ebben az évben Fekete Józsefné tanító és Beischrodtné Kecskeméti Krisztina magyar nyelv és irodalom szakos tanár, az osztályfőnöki munkaközösség vezetője kapta meg ezt. A karácsonyi lapszámunkban az ő méltatásukat közöljük.

Fekete Józsefné Marika tanítói munkáját 1980 óta példátlan erővel, kitartással, szorgalommal, pontossággal végzi. Megnyugtató, derűs személyisége, munkabírása, minden apró részletre kiterjedő érzékenysége, szakmai tudása, gyermekszeretete példamutató.

Fekete Józsefné

A munkában eltöltött évtizedei alatt gyermekek százait kísérte az írás-olvasás, számolás megtanításától a felső tagozat megkezdéséig. Alsó tagozatos munkaközösség-vezetőként régóta tevékenykedik, segíti a kollégái, illetve a vezetés munkáját. A tanítóképzős hallgatók szakmai gyakorlatának vezetése, a pályakezdő pedagógusok mentorálása több alkalommal is feladata volt, melyet lelkiismeretesen, tudásának, tapasztalatának átadásával, példamutatóan végzett. Szakmai fejlődése érdekében folyamatosan szakvizsgás képzéseken vett részt. A Tolnainé-féle olvasástani módszer kipróbálásában, annak népszerűsítésében is bázisintézményi feladatokat látott el.

1987-ben kiemelkedő szakmai munkájáért miniszteri dícséretben részesült.

A 2000-es évet követően több pályázat megírásában, megvalósításában, illetve iskolánk helyi tanterveinek létrejöttében is közreműködött.

2006-ban jeles képviselője volt a kompetencia alapú oktatás szövegértés-szövegalkotás kompetenciaterület meg-

valósításának és népszerűsítésének. Számtalan bemutatóórát és előadást tartott városunk alsó tagozatos tanítóinak! Mindennapi munkája mellett nagy figyelmet fordít a tehetséges tanulók fejlesztésére. Nagyon sok tanulót készített fel városi, megyei, országos tanulmányi versenyre, az ott elért eredményekkel iskolánk hírnevét öregbítette.

A tanulásban lemaradt gyermekek felzárkóztatása is szívügye a mai napig is!

2015-ben minősítő vizsgára jelentkezett. Portfólióját, látott óráit sikeresen, 100 %-osan teljesítette.

2016-ban közoktatás vezetői szakvizsgát tett.

2012 óta intézményegység-vezető helyettes munkakört is ellát.

Beischrodtné Kecskeméti Krisztina békési illetőségű, középiskolai magyartanár.

A békési Szegedi Kis István Gimnáziumban tett érettségije után a József Attila Tudományegyetem Bölcsészkarán folytatta tanulmányait. 2004-ben – az átszervezések folytán az akkor már Szegedi Tudományegyetem címen működő intézményben kapta kézhez magyar nyelv és irodalom szakos bölcsész és tanár diplomáját. Azt, hogy állhatatos, kitartó, hosszú távú versenyző, már szakdolgozatának írása és megvédése során bebizonyította komoly harcok megvívása révén.

Szakdolgozati témának tudniillik annak a Wass Albert írónak bemutatását választotta, akit a szocializmus időszakában Magyarországon több évtizedre betiltottak. A rendszerváltást követő időszakban senki nem akadt az akkori Magyar Irodalom Tanszéken, aki elvállalta volna a szakdolgozat opponensi feladatait. Hogy szakdolgozatát beadhassa, és lediplomázhasson, neki akkor külső szakértőt kellett keresnie. Megtette.

Diplomája megszerzése után régi almamáterében kezdett tanítani, s mind a mai napig ragaszkodik szeretett gimnáziumához.

2017-ben a Kodolányi János Főiskolán, mentorpedagógus szakterületen pedagógusszakvizsgát tett. Egy évvel később ugyancsak a Kodolányi János Főiskolán szakvizsgázott pedagógus képzése mellé közoktatási vezető diplomát szerzett kiváló minősítéssel.

Munkájában célratörő, precíz és következetes. Ugyan ezen erényeket várja el tanítványaitól, kollégáitól és mindazon embertársától, akivel kapcsolatba kerül. Ugyanakkor rugalmas, emberséges, párbeszédre törekvő kolléga.

Következetességének, munkabírásiának sok szép eredménye született. Beischrodtné Kecskeméti Krisztina érte el a magyar munkaközösségen belül tanítványaival a városi, megyei és országos versenyeken a legtöbb dobogós vagy dobogó közeli helyezést, hozott el különdíjat, ért el ezüst vagy bronz minősítést.

Néhány versenyeredmény álljon itt igazolásképpen:
– Magyar nyelv OKTV országos döntő 6. hely

- Lotz János helyesírási és szövegértési verseny országos 2. hely és megyei döntő
- Kazinczy országos kiejtési verseny: különdíj
- Implom József országos helyesírási verseny: ezüst minősítés és megyei 1. hely
- Simonyi Zsigmond Kárpát-medencei helyesírási verseny megyei döntő
- Megyei szónokverseny, ezüstérem.

Számos iskolai, városi, megyei szavalóverseny, Sinka István szavalóverseny, Arany János balladamonddó verseny

Többször volt osztályfőnök, tanítványaihoz szeretetteljes, de felelősségtudattal járó következetesség fűzi, fűzte. Kedvükért a tréfára, sőt még filmszerepre is hajlandó volt a Szegedi Kis István napokon. Diákjait nem csak a tanórákon ismeri meg, hanem az általa szervezett szabadidős programokon és osztálykirándulásokon is.

Több éve vezeti az osztályfőnöki munkaközösséget, szervezi az áhítatok tanulói szolgálatát, valamint az ünnepségek magyar munkaközösséget érintő szerepléseit. Az osztályfőnökök munkáját nagyban megkönnyíti azzal, hogy szaktanárként segítséget nyújt a műsorok összeállításában és kivitelezésében. Az osztályfőnöki munkaközösség vezetőjeként mindenben segítségére van az osztályfőnököknek. Bármilyen kéréssel fordulnak hozzá, igyekszik azt a vezetés felé közvetíteni, mindig szem előtt tartva a kollégák és a diákok érdekeit.

A Wass Alberttől tanult kiállás jellemzi nemzeti értékeink védelmében is. Mindig számíthatnak/számíthatunk rá a kultúra, a szép szó, a megmaradás felelősségteljes képviselésében. A Püski Sándor Városi Könyvtár rendezvényein rendszeresen megjelenik tanítványaival.

Nagy egyszerűséggel állt mindig a magyar napok mellé, ahol kamatoztathatta kreativitását, jó munkaszervező képességét, részletekbe menő precizitását.

Megbízható segítség volt három olvasáskonferencia megszervezésében és a Békés-tarhosi Zenei Napok keretén belül megrendezett Szép magyar beszéd kurzus alkalmain, Tarhoson.

Beinschrodtne Kecskeméti Krisztina

Ha a helyzet úgy kívánja, személyiségétől távol álló feladatokat is felvállal kollégái iránt tanúsított megbecsülésből, de inkább visszahúzódo alkat. Halk szavú, szerény, hozzászólásaiban megfontolt. Kollégáival empatikus, róluk mindig a megbecsülés hangján szól.

„Áldjon meg téged az ÚR, és őrizzen meg téged!

Ragyogtassa rád orcáját az ÚR, és köszöriüljön rajtad!

Fordítsa feléd orcáját az ÚR, és adjon neked békeséget!”

(4Móz 24-26)

Gazdag életpályája, színvonalas szakmai munkájuk alapján méltán megérdemlik az „Aranygyűrűs pedagógus” díjat.

Karácsonyfa

A Bibliában nem szerepel karácsonyfa! A Krisztus születésének december 25-ei megemlékezéséről szóló szóló első híradások is csak a IV. századból valók.

A fenyőfaállítás hagyománya többféle karácsonyi szokásból alakult ki. Kezdetben örököldök, díszek, betlehemezés és kántálás tették vidámmá az ünnepet. Az almával, dióval, majd gertyával, édességgel, girlandokkal díszített fenyő kultuszának első terjesztői német protestánsok közösségek voltak a XVI. században. A szokás Berlinből Bécsbe is eljutott, így az osztrák rokonsági szálak révén Magyarországon is megjelent a karácsonyfa. Az első fát 1824 körül gróf Brunswick Teréz vagy 1829 táján báró Podmaniczky Frigyes gye-

rekkorában állították és hamar szokássá vált, először az arisztokrata, majd a polgári otthonokban is. A karácsony, Jézus megszületésével és a karácsonyfával a nem hívő emberek számára is jól magyarázható keresztyén ünnepünk. Ám a karácsony csak a húsvét, Jézus Krisztus kereszthalála és feltámadása felől értékelhető igazán. Keresztyén hitünk alapja ugyanis Jézus kereszthalálának megértése és komolyan vétele.

Csak amikor az ember, Isten ígéjének a munkája következtében rádöbben bűneire és magát megalázva, őszintén megvallja azokat, akkor tud igazán hálát adni Jézusért, aki megnyitja az utat Istenhez.

Mucsiné Fodor Hajnalka

Köszöntés a Szilágyságból

/Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek és a földön békesség és az emberekhez jóakarát ./

Lukács 2,14.

Az Adventben rohangáló, önmagát ki-
fulladásig hajsoló ember sokszor a múlt
emlékeinek felidézésével gyógyítgatja lel-
két, hogy a megfelelési kényszer taposó-
malmában kibírja, túlélje, és ha lehet, ak-
kor szakítson időt az elcsendesedésre, az
imádságra, az Örömhírré, mert érzi, hogy
nem érkezhetsz meg kifulladásra, testében,
lelkében meggyötörve vagy megfásulva a
jászolbölcsőhöz. Vagy mégis ?

Régi idők emlékeinek fénye ragyogja
be a lelkemet, mint az a csillag a betlehe-
mi éjszakát. Legénykorunkban még nem
gyors autókon, hanem gyalog, szekéren, esetleg traktoron
járt az idő. Hosszú adventi estéken, megkonfirmált legé-
nyek az idősebb legények vezetésével egy-egy üres pajtá-
ban, épülő házban próbáltuk az énekeket a kántálásra.
Minden megkonfirmált leányt megkántáltunk, és azután
a közeli rokonokat is. A hajnali kakasszó vetett haza ben-
nünket, de az ünnepi istentiszteleten mindkét legénykarzat
tele volt.

Fogadjátok szeretettel, innen a „hepehupás vén Szilágy-
ból” ezt a gazdás köszöntőt és beköszönő éneket, amit ak-
kor is elmondtunk minden háznál, ha ezért büntetés, eset-
leg verés vagy más megtorlás járt az akkori államhatalom
részéről.

Gazdás köszöntő

Ébredj álmaidból keresztyén testvérem,
Vagy talán ébren vagy, amint azt reméltem.
Karácsonyi szívvel köszöntelek téged,
Örömet hirdetek, békességet néktek.
Ma született meg a világ Megváltója,
Ki az Úr Krisztus, a Dávid városába'.
Nem volt néki szállás, ahova fektessék,
Rongyos istállóban barmok melengették.
Ma sem fogadja be Őt a bűnös világ,
Azért az emberszív ma is olyan sivár.
Fogadd be hát testvér, mint házad lakóját,
Hogy elnyerhessed Istenünk áldását.
Legyen a szívetek betlehemi istálló,
Hogy megszülethessen benne a Megváltó.
Betlehemi kisdéd, akit régen vártunk,
Legyél minékünk is örökös Királyunk.
Mert a mi népünk olyan árva nemzet,
Akit az Úristen szenvedni teremtett.

Szilágyi Zoltán, a szilágypaniti reformátusok lelkésze gyakori vendég nálunk.

Szent zászlónk letépték Kárpátok bércéről,
Bibliát ragadtak reszkető kezünkéből.
Szent Könyved megsárgult lapjait kitépik,
Hogy fel ne szállhason fohásunk az égig.
Szabadságunk elszállt, mint tündéri álom,
Amely szertefoszlik téli éjszakákon.
Jézus adjál hazát, ahol megszülettünk,
Éljünk békességben, s ahol megpihenjünk.
Hogy szeretni tudjuk e drága honi földet,
Melyen bölcsönk ringott, s mellyel majd befödnek.
Ma született Jézus áldd meg ezt a népet,
Akik e hajlékból is Tereád néznek.
Áldd meg e hajlékot, áldd meg e családot,
Akiknek most boldog karácsonyt kívánok.
Ez ünnep után boldog új esztendő,
Áldást, békességet éppen elegendőt.
Kedves házigazdám, most már arra kérlek,
Nyisd ki az ajtót, mert nem lelem a kilincset.
Beköszöntő ének
Jó gazdám mi hozzátok vig örömmel jöttünk be,
Megszületett a Jézus ez éjelen tinéktek.
Örvendeztetek rajta, Jézus az Isten Fia
Nékünk megváltónk leszen.
Mikor a fényes égen többé csillag nem leszen,
Vagy mikor a nap és hold mind elfogynak egészen,
Akkor szálljon fejedre, búbánat örömdre,
De addig élj kedvedre.

Ezzel a szép emlékekkel kívánok a magam, családom és
a Szilágypaniti Református Gyülekezet nevében, a Békési
Református Egyházközség minden tagjának, Békés város
minden lakójának, boldog karácsonyt és Istentől áldott,
békés és szeretetteljes új esztendőt!

Szilágyi Zoltán, lelkipásztor

Átadták a középiskolai ösztöndíjakat

November 15-én a református lelkészi hivatalban átadták az egyházközségi középiskolai ösztöndíjakat.

Molnár Máté vezető lelkész, Gellén János főgondnok, Kicska László iskolalelkész és Mucsi András iskolaügyi gondnok adta át a középiskolai ösztöndíjakról szóló oklevelet Cinanó Alexandra (10.A), Dancs József (10.A), Kiss Petra (10.B), Pál Bence Sándor (10.B), Vigh Gergő (10.B) és Sipaki Ildikó (11.A) tanulóknak. Az átadáson jelen volt Szilágyi Zoltán, aki a békésiek testvérgyülekezetének, a romániai Szilágypanitnak a lelkipásztora. Az ösztöndíjak odaítéléséről a református egyházközség és intézmény Igazgatótanácsa döntött a november elején tartott ülésén. A közel 30 pályázatból hatot hirdetett győztesnek a grémium, amely a tanulmányi eredményeket, közösségi munkát, hitéleti aktivitást és az esetleges versenyeredményeket vette figyelembe.

A városi képviselő-testület döntése nyomán november 15-én délután 12 olyan középiskolás kapja meg a 100 ezer forintos ösztöndíjról szóló dokumentumot Kálmán Tibor polgármestertől, akik tanulmányi eredményük és szociális

Ebben a tanévben hat diákunk kapott egyházközségi ösztöndíjat.

helyzetük alapján méltók voltak a támogatásra. Kilencen közülük a Refi tanulói.

Egy kis segítség a helyben tanulóknak

Békés Város Önkormányzata Képviselő-testülete a Békési Középiskolai Ösztöndíj alapításáról szóló rendelete alapján legutóbbi testületi ülésén 12 középiskolai tanulmányokat folytató diák számára ítelt oda a 2022/2023. tanév 10 hónapjára, havi 10.000 Ft összegben ösztöndíjat. Határidőig 15 pályázat érkezett, valamennyi megfelelt a pályázati feltételeknek.

Az ösztöndíjra a helyben, nappali tagozaton tanuló, jó tanulmányi eredménnyel bíró, anyagilag nehéz helyzetben lévő családok gyermekei pályázhatnak. A programot 2017-ben indította el az önkormányzat. Az oklevelet Kálmán Tibor polgármester és Mucsi András a humán és szociális bizottság elnöke nyújtotta át a két békési középiskola nyertes ösztöndíjasainak.

FOTÓ: GAZSÓ JÁNOS

Helyben jól tanuló, szociálisan rászoruló középiskolások kapnak egy éven át városi ösztöndíjat.

Mandula a Bibliában

Az olajos magvak ősidők óta az emberiség fontos élelmiszer alapanyagai. Jellemzőjük, hogy kalóriadúsak, olajokban, Omega-6-zsírsavakban, fehérjében, rost- és ásványi anyagokban gazdagok. A mandula nemcsak az étkezésben volt fontos, hanem szimbolikus, szakrális szerepe is volt az ószövetségi időkben. Őshazája Közép- és Nyugat-Ázsia, de a Közel-Keleten is természet. Fontos tulajdonsága, hogy megőrölve liszthelyettesítő lehet a gluténérzékenyek étrendjében. Egyik típusa keserű, ennek ízét a magas amigdalin-tartalma okozza, melyből hidrogén-cianid szabadul fel, s ezért mérgező. A másik típusa édes, ennek magja közkedvelt nyersen, pörköelve, szóva. A cukrászok egyik nélkülözhetetlen alapanyaga, hiszen ebből készül a marcipán is. A Szentírás 1 helyen ír a manduláról, de nem a termésével,

hanem korai, szép virágával kapcsolatban. A Szent Sátorban, az Isten örök jelenlétét jelző mécses, a színarany hétágú menórát díszítésképp mandulavirág alakú kelyhekkel, Isten tervei alapján kellett megcsinálni (2Móz 37,17-20). Egy helyen arámi nyelven említi a Szentírás a mandulát (1Móz 30,37) bár ebben a szakaszban a Károli-fordítás, valószínűleg helytelenül, mogyorófáról ír. A virágzó mandulaág, a tízparancsolat kőtáblái és a manna mellé, a szövetség ládájába is bekerült (Zsid 9,4).

„...minden fejedelem átadott neki egy-egy vesszőt. Nagycsaládonként egy fejedelemre egy vessző jutott, összesen tizenkettő vessző. Áron vesszeje is ott volt a vesszők között. Mózes letette a vesszőket az úr színe elé a bizonyág sátrában. Amikor másnap Mózes bement a bizonyág sátrába, látta, hogy a Lévi házából való Áron vesszeje kihajtott, bimbót fakasztott, virágot növelt és beérett rajta a mandula.” (4Móz 17,21-23)

Mandulás-krémes

Ha idén szeretne egy különleges süteménnyel előrukkolni az ünnepek alatt a családnak, akkor szeretettel ajánlom figyelmébe ennek a mandulás-krémesnek a receptjét! Ez nem az a „megúszós fajta”, hiszen élesztős tésztát kell készíteni, mandulát kell pirítani, krémet kell főzni... megannyi munkafolyamat, de hiszem, hogy megéri a sok fáradozás, hiszen utána már csak be kell zsebelni az érte járóbókokat!

A tésztához:

- 80 ml tej
- 8 gr friss élesztő
- 1 tk cukor
- 1 egész tojás
- 190 gr liszt
- 40 gr kristálycukor
- 1 nagy csipet só
- 25 g puha vaj

A karamellás mandulatetőhöz:

- 75 g vaj
- 40 gr kristálycukor
- 2 evőkanál tej
- 20 gr méz

- 100 gr szeletelt mandula

A vaníliakrémhez:

- 350 ml tej
- 15 gr búzaliszt
- 15 gr vaníliás pudingpor
- 2 db tojássárgája
- 1 csipet só
- 70 gr kristálycukor
- 2 csomag vaníliás cukor
- 70 ml habtejszín
- 100 gr mascarpone
- 2 evőkanál porcukor

Elkészítése:

A tésztához langyos tejben egy kis teáskanál cukorral felfuttatjuk az élesztőt. A lisztet átszitáljuk, majd hozzáadjuk a kristálycukrot, a csipet só és a puha vajat. Ha felfuttott az élesztő, jöhet a közepébe az egész tojással együtt. Jól

kidolgozzuk a tésztát, ha van dagasztógépünk könnyebb a dolgunk, de kézzel sem lehetetlen! Letakarva duplájára kelesztjük körülbelül 50 perc alatt. Ha a tészta megkelt, enyhén lisztezett pulton kinyújtjuk 22 cm-es körre.

A karamellás mandulás tetőhöz a szeletelt mandulát egy száraz serpenyőben illatosra és világosbarnára pirítjuk. Egy kis lábasban a vajat, a kristálycukorral, a tejjel és a mézzel felforraljuk. Belekeverjük a szeletelt mandulát és félretesszük hűlni. Hűlés után a megkelt tésztára kenjük és előmelegített 180 fokos sütőben aranybarnára sütjük. Amíg hűl a sütemény hozzáfoghatunk a krémhez!

Ehhez kimérjük a tejet, a háromnegyed részét egy nyelés lábasba öntjük, hozzáadjuk a kristálycukrot, a vaníliás cukrot és a só. A maradékban csomómentesre keverjük a pudingport, a lisztet és a tojások sárgáját. Ha felforrt a tej, öntsünk át belőle a tojásos-lisztes masszához, majd folyamatos keverés mellett az egészet hozzáadjuk a forró tejhez és sűrűre főzzük. Ha kihűlt, felverjük a habtejszint és óvatosan a mascarponéba forgatjuk. Ezután összekeverjük a vaníliás pudinggal.

Most már csak az összeállítás maradt hátra! A teljesen kihűlt tésztát kettévágjuk és elosztatjuk rajta a krémet. Ráteszszük a mandulás tetőt. Érdemes egy egész éjszakát hűtőben pihentetni! Áldott ünnepet és jó étvágyat kívánok!

Mucsiné Fodor Hajnalka, teológus, cukrászmester

Háromszáz éves erős gyökérzet

Mindenhol ott van, 24 órás alpolgármester, a körzete minden ügyét rendez, az egyházi gyűléseket csak nagyon ritkán hagyja ki, a református egyház lelkes támogatója – a karácsonyi lapszámban Polgár Zoltán presbitert ismerhetjük meg.

A gyülekezetünkben mindenki ismeri Polgár Zolit, de a városban sem sok olyan ember van, akinek nem cseng ismerősen a neve. Ennek oka nem csak a közéleti aktivitása, hanem a sportmúltja is. Először játékosként, majd sportvezetőként szolgálta a békési kézilabda ügyét. A Békési Férfi Kézilabda Kft. csapatai a kézilabda sport élvonalában vannak Magyarországon. Az utánpótlás példaértékű, a felnőtt csapatban kipróbált és összeszokott játékosok dolgoznak. Nem volt ez mindig így: amikor átvette a csapatot és a gazdasági társaságot, a pénzügyi helyzet nem volt rózsás. Néhány év alatt komoly, szívós munkával, szorgalmas és hozzáértő team segítségével rendbe tették őket, és „a Békés” elindult felfele. Az óvodától és érettségiig százhetven gyermek és fiatal, a felnőtt csapatban pedig tizennégy játékos viseli a békési csapat logóját. A kft jelenleg negyven embernek ad munkát. Amikor 2019-ben képviselővé és alpolgármesterré választották, az ügyvezetőnek le kellett mondania, de ettől függetlenül ma is segíti Nagy Richárd ügyvezető úr munkáját.

A Polgár-család minden felmenője békési és református. Erről papírja is van: az elkészített családfa szerint 1711 óta Békésen éltek a felmenők, református parasztcsaládok voltak, és az adatok tanúsága szerint minden nagyobb békési famíliával rokonságban vannak. Ő ugyan a Karacs Teréz utcában nőtt fel, de a rokonsága ibrányi. Ő magát ibrányinak is tartja. A feleségével, Marikával huszonnyolc éve vannak együtt, fiatalkori szerelem volt ez, házasságukat az Úr két gyermekkel ajándékozta meg: Sári már egyetemista Szegeden, Zolika pedig ötödik évfolyamos diák. Szabadidejét igyekszik velük tölteni, de ebből manapság kevesebb jut. Hatalmas munkabírási ember, aki az alpolgármesteri munkát nagyon komolyan veszi. Gyakran már öt órákor „terepen van”, az egyik reggel fél ötkor a Fáy utcai futópályát nézte meg, de hajnali vendég a piacon is, vagy éppen hat órákor már vendégei vannak az irodájában. Munkatársai felvették a ritmust, és hozzászoktak a pörgéshez, mert néhányan a kézilabda kft-től követték Zolit. Mint elmondta: az alpolgármesterség szolgálat, és igényes, alapos munkát akar végezni, de ezt csak teljes erőbedobással lehet. Tudatosan képzi magát, ezt még a pedagógus korában megszokta. Mert ő az is volt: hosszú évekig testnevelést tanított az 1. Számú Általános Iskolában, és ekkor szerezte meg a közoktatás-vezetői végzettséget. Azóta is tervszerűen tanul, különösen a modern vezetéselméleti képzéseket szereti, ahol sok tudást megszerez. Ezeket a munkájában is hasznosítja. Nevéhez

fűződik a békési új kézilabda munkacsarnok építése valamint a babafák programra.

Gyermekeként nem volt szoros kapcsolata az egyházzal. „Húsz évesen, fiatal felnőttként keresztelkedtem meg, amit a mai napig életem egyik legfontosabb, legszebb és legmeghatározóbb pillanatának tartok. A hit és a közösséghez való tartozás ereje az elmúlt több mint két és fél évtizedben számos nehéz időszakon segített át, miközben utat mutatott, és megerősített abban az értékrendben, amelyet szüleim, nagyszüleim, dédszüleim vallottak. Számomra az általuk képviselt állandóság, szorgalom és alázat megkerülhetetlen, ezért is maradtam, aki voltam, és leszek, aki vagyok.” A református gyülekezetben nagyon fontos szolgálata van: nem csak presbiter több ciklus óta, hanem annak legfontosabb testület, a Gazdasági Bizottságot is vezeti. Emellett az Igazgatótanácsnak is tagja. Mit jelent reformátusnak lenni számára? „A református egyházhoz való tartozás egyszerre adott nekem hitet, megnyugvást és olyan barátokat, akikkel hasonlóan gondolkodunk, akikkel mindig számíthatunk egymásra. A hit és a közösség megadta mindazt, ami benne van ebben a három szóban: Isten, haza, család.”

Mucsi András

Karácsonyi körlevél

„Abban nyilvánult meg Isten irántunk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala. Ez a szeretet, és nem az, hogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért. Szeretteim, ha így szeretett minket Isten, akkor mi is tartozunk azzal, hogy szeressük egymást.” (1János 4:9-11)

Karácsony havában ez a fenti igeszakasz egyszerre jelent a keresztyén ember számára hatalmas kegyelmet és áldást, mely a Gyermeke által válik mindannyiunk számára valóssággá, valamint jelent egy Istentől kapott parancsot, feladatot, amelyet valójában minden ember érez szíve legmélyén az ünnepek alatt. Isten ezt a szeretetet küldte közénk, amikor emberré lett, és mi ezáltal tartozunk neki azzal, hogy egymást is a tőlünk tehető leginkább tudjuk a Neki tetsző módon szeretni.

Kívánom, hogy 2022 Karácsonyán lehessünk mi is ilyen szeretetet közvetítő gyermekei Istennek. Érezzük meg, éljük át a tőle kapott ajándéknak minden csodáját, és közben szülessen meg bennünk a türelem, a megbocsátás, a szelídség szeretetből fakadó gyümölcse.

A 2022-es év a lelkészváltást követően a tanulás és az útkeresés éve volt. Katona Gyula esperes úr nyugdíjba vonulását követően egy összeszokott közösség folytathatta az általa megkezdett munkákat. Istennek adunk hálát ezúton is szolgálataiért, fáradozásaiért.

Így fejezhettük be, és adhattuk át az új óvoda épületét, ahol szeptemberben megkezdődhetett az oktató, nevelő munka. Ugyanakkor ebben az évben kezdődhetett el az ókollégium építésének kivitelezése is.

Isten kegyelméből nem csak intézményünkben, hanem gyülekezeti szinten is gyarapodhattunk. Így kaptunk felajánlásból egy elektromos orgonát a gyülekezeti termünkben. Átszállításra került a régi óvoda épületünk játszóudvara is, amellyel majd a gyülekezetünkbe járó gyermekeknek szeretnénk kedveskedni. Újraültethettük a szőlőskertet, illetve gyümölcsöst is kialakítottunk a gyülekezeti terem mögötti kertben.

A napokban felkerült a napelem rendszer a gyülekezeti terem tetejére, amellyel magát a termet, illetve a terveink szerint átalakításra váró hivatal épületét szeretnénk majd ellátni energiával.

Mindemellett gyülekezetünk arculatát szerettük volna öregbíteni, ennek kapcsán tettünk lépéseket.

A fenti felsorolás volt a külsőben megjelenő munkáink sora. De Isten adott arra is erőt a presbitériumnak és a lelkész karnak, hogy mindezek mellett testvéri kapcsolatokat is építhessünk. Az idén testvérgyülekezeti kapcsolatba kerülhettünk a Kótaji, Hegyközkovácsi és Szilágypaniti gyülekezetekkel. Mindhárom gyülekezetből érkeztek hozzánk testvérek, baráti és közösségi szinten.

Átéltük újra Debrecenben, hogy gyülekezetünkben lelkészt szenteltek. Dicső Melinda lelkipásztornő már beosztott lelkészként folytathatja Békésen szolgálatát.

Minden elvégzett feladatért, minden megismert testvérünkért Istennek adunk hálát. Legyen Övé a dicsőség a mögöttünk lévő esztendőért, és Tőle kérjük az áldást a jövőben is.

Így kívánunk minden testvérünknek Istentől gazdagon megáldott Karácsonyi ünnepet, békés, boldog új esztendőt. 2022. karácsonyán

Molnár Máté, lelkipásztor
Gellén János, főgondnok

Békési Harangszó – megjelenik negyedévente
A lap a Békési Református Gyülekezet lelkészi hivatalában készül
„a gyülekezet tagjai” számára
• Felelős kiadó: Molnár Máté lelkipásztor
• Szerkesztő: Mucsi András, e-mail: mucusi.kdnp@gmail.com
• Nyomda: Földesi Nyomda Kft. Békés
• Kapcsolat: Békési Harangszó, 5630 Békés, Széchenyi tér 21.
E-mail: bekes@reformatus.hu